

„Nav īsti pareizi pamosties, kad ārā jau uzsnidzis sniegs, un tad sākt domāt par ziemas riepām,” saka autoservisa *Gros Auto* Kuldīgas struktūrvienības vadītājs Normunds Reits.

→ 8. lpp.

MEKLĒJAM LABĀKO PASTNIEKU!

Varam konkursā *Mans pastnieks* pieteikt atsaucīgāko un laipnāko pastnieku un pasta nodaļas operatoru.

Māšas Sarmīte Jansone, Iveta Grenenberga un Marita Jansone ir pastnieces 20 gadus un ilgāk.

→ 5. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 122
(11 358)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 26. oktobris

Lai nav aukstumā jāgaida meistars

meistars

Šogad iedzīvotāji bijuši kūtrāki un par skursteņu tīrīšanu atcerējušies tikai vēlā rudenī, secina skursteņslaucītāju amata meistars Elijs Bite no Talsiem, kurš strādā daudzviet Kurzemē.

Pēc Ministru kabineta ugunsdrošības noteikumiem visām apkures ierīcēm un dūmvadiem jābūt iztīrītiem līdz 1. novembrim. Ja tomēr nav paspēts, labāk skursteņslaucītājiem piezvanīt vēlāk nekā riskēt ar uguns nelaimi, saka E. Bite.

„Agrāk cilvēki intensīvāk pieteicās septembrī un līdz oktobra sākumam, bet šogad zvana tieši tagad. Rindu rakstu jau janvārim. Ja ir steidzama situācija, mēģinu kaut kā laiku izkārtot.” Speciālists uzsver, ka neiztīrīti dūmvadi var radīt problēmas tieši visaukstākajā laikā, kad jākurina visintensīvāk: „Tad var gadīties, ka krāsns pārstāj darboties, jāsēž aukstumā un jāgaida meistars. Tagad daudzi parastās krāsnis kurina ar briketēm. Var izmantot malku un kādu briketi pielikt klāt, bet tikai ar tām vien nedrīkst. Var sabojāt krāsni, jo briketēm ir augstāka degšanas temperatūra nekā malkai.”

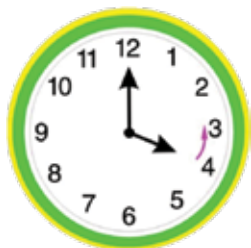
Vēl skursteņslaucītājs piekoda, ka tuvu krāsns durtiņām nedrīkst atrasties nekādi uzliesmojoši priekšmeti, tuvu sildmūriem un apkures ierīcēm nedrīkst būt mēbeles. Bēniņos jāpārbauda dūmvada stāvoklis un tas, vai pie skursteņa nav sakrautas mantas. Krāsnis nedrīkst pārkurināt, jo tad oderējums sāk atdalīties un tā kļūst bīstama. Ja dūmvadus nav paspēts iztīrīt, visvairāk jāuztraucas lēnās degšanas krāšņu īpašniekiem, jo to dūmvadi aizaug daudz ātrāk nekā parastajām krāsnīm, brīdina meistars.

Skursteņslaucītājam Elījam Bitem tieši tagad ir karstākais darba laiks, lai gan apkures sezona jau sākusies.

Iveta Grīniņa

■ Nojaukts **grausts Rendas centrā** – bērnu dārza būve jeb īpašums *Ausmas*.
■ Kuldīgas novada dome uzdevusi novākt **bīstamās būves arī Pelču pagasta Kaltiķu** īpašniekiem.

→ 3. lpp.

Kā aprast ar **pulksteņa rādītāju griešanu rudenī.**

→ 3. lpp.

Pirmdien, 29. oktobrī:

- Lapu pūtēja demonstrējumi.
- Saruna ar Gunti Bojāru.
- Bērnu ballītes – arvien populārākas.
- Zemniek, vai sējumu apdrošināt?

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Pavisam citi cilvēki

Daiga Bitiniece,
tāl. 63350567;
daiga.bitiniece@
kurzemnieks.lv

Nu tas ir noticis! Bet kāpēc tas mani nemaz nepārsteidz?

Daži Saeimā ievēlētie partiju runasvīri viens pēc otra no pirmsvēlēšanu nostādņēm atkāpjas. Un var novērot, ka tie, kuriem solījumi bija visgrandiozākie un skaļākie (īpaši KPV LV), tagad toni pazeminājuši, intonāciju mainījuši un kļuvuši pavisam citi cilvēki. Jo vēlētajiem, kuri solījumiem noticēja, nu jācēšas kaut kā nesāpīgi paskaidrot, ka viņi pievilti un ka izdarīt varēs tikai to, ko atļauj valsts budžets. Piemēram, nākamgad noteikti nebūs iespēju palielināt ne minimālo algu, ne neapliekamo minimumu, ne pensijas līdz 500 eiro, ko pirms vēlēšanām solīja arī Jaunā konservatīvā partija (JKP).

„Nākamgad nevarēs palielināt ne minimālo algu, ne neapliekamo minimumu, ne pensijas līdz 500 eiro.”

Savukārt tās vecās vai vecās jaunās partijas, kas nebija tik lielas solītājas un varbūt arī tāpēc dabūja mazāk vietu, vislabāk zina, kā valsts budžets top. Tāpēc, no vienas puses, tām ir pieredze, kas var noderēt jaunpienācējiem, veidojot sava veida balansu. Tas, iespējams, izskaidro partijas *Attīstībai/Par!* (A/P) vēlmi no valdības neatgrūst Zaļo un Zemnieku savienību (ZZS), jo daudzi vecie grēkāži

taču nav ievēlēti. Taču, no otras puses, vēlētajiem parādīja, ka netic tām – ar oligarhiem saistītām politiskām organizācijām. To īpaši uzsver JKP, jau pirmajās sarunās novelkot sarkano līniju attiecībā pret ZZS. Un valdības veidošanas darba grupu sarunas arī var pačībēt, jo KPV LV pateikusi, ka bez JKP tajās nedomā piedalīties. Tā nu trešais politiskais spēks – A/P, kas iestājas par sešu partiju koalīciju, zaļzemniekus neatstājot opozīcijā, – runās ar vecajiem vai jaunajiem vecajiem. Bet A/P, Nacionālajai apvienībai (NA), ZZS un *Jaunajai Vienotībai* ir tikai 45 balsis.

Bez valdības jau nepaliks, cita lieta – kad un kāda tā būs. Un kas to vadīs? Pašlaik tiek apspriestas trīs kandidātūras: Jānis Bordāns no JKP, Aldis Gobzems no KPV LV un Artis Pabriks no A/P. Man gan vispiemērotākais šķistu cits – Roberts Zīle. Ekonomisko zināšanu, ministra, Eiropas Parlamenta deputāta u.c. pieredzes, kā arī cilvēcisko īpašību dēļ. Priekšvēlēšanu debatēs viņš lieliski parādīja, ka ir inteligents, nosvērts, arī paškritisks par savu partiju (NA) un ar labu humora izjūtu.

Bet kas zina – varbūt tas būs vēl pavisam kāds cits. Atcerēsimies, kā 1995. gadā 6. Saeimā ievēlētās partijas ilgi nespēja valdību izveidot! Vai atkal būs jāmeklē kāds glābējs no malas, vai ievēlētie tomēr spēš atrast kopsaucēju un sākt strādāt? Tāpēc taču esam viņus ievēlējuši!

TRIS VIEDOKĻI

Valsts prezidents Raimonds Vējonis izsludinājis pretrunīgi vērtēto likumu par bijušās Valsts drošības komitejas (VKD) dokumentu publiskošanu. **Vai tas var sabiedrību šķelt?**

Vajadzēja jau sen

1. Viktors Bērziņš, arhitekts, viens no Latvijas Tautas frontes Kuldīgas nodaļas kādreizējiem līderiem:

– Ievietot internetā ieskenētu lapu vēl nenozīmē to, ka tā ir brīvi pieejama, jo nedarbojas nekādi meklētāji: ne pēc vārda, uzvārda, ne gada utt. Pilnvērtīgu sagatavošanu šogad diez vai paspēs. Nepiekrītu, ka šajos dokumentos kaut kas var būt viltots. Var trūkt informācijas, bet pielikt klāt neko nevarēja. Nav runas par maisiem,

bet sarakstiem, kurus veidoja pēc kārtas, rakstot ar roku. Sabiedrības šķelšanās nedraud. Šī lieta bija jāatrisina pirms 20 gadiem ar obligātu lustrāciju. Tas ir: piesakies, un tevi neaiztiks, ja vien uz rokām nav asinis. Citās valstīs cilvēki to izdarīja, un tēmu slēdza. Latvijā nevarēja. Tagad nav tik vienkārši: par paviršo publikāciju turpinās strīdēties, ka to īsto tur nemaz nav, bet tie, kuri ir, neko sliktu nav darījuši. Pazīstu vairākus nevainojami godīgus cilvēkus, kuri savulaik

tikuši vervēti, bet atteikušies. Viņi saka: daudz netrūka, ka būtu piekrituši. Tiesās nekad nekas nav pierādīts. Pat tajos procesos, kuri nonāk līdz spriedumam, arī tas tiek apstrīdēts. No čekas maisu atvēršanas labāk nekļūš. Taču, ja likums izsludināts, bet to neizpildīs, būs vēl sliktāk. Sāksies lieli meklējumi, konspiroloģija *par pilnu rubli*: „Kurš izjauca?” Otrs aspekts publicēšanai par labu: cilvēks, kura vārds atklāts, vairs nav šantažējams.

Bija jādara pārdomāti

2. Māra Sprūdža, Latvijas Nacionālā arhīva direktore:

– Mūsu sabiedrībā pierasts savu viedokli izteikt, neanalizējot iemeslus. Nepaieņam divas nedēļas, kad tas jau aizmirsts. Man nepatīk, ka tiks publicēts tikai tas, par ko izsludināts likums. Tā kartīte ar vārdu un uzvārdu, kā arī vervētāju neļauj izprast situāciju – motivāciju, kāpēc cilvēks vervēts. Daudzos gadījumos viņš pat nav neko darījis. Cilvēki nav pelnījuši, lai par viņiem slikti izteiktos tāpēc vien, ka tie strādājuši ar organizēto noziedzību. Narkotiku kontrabanda tajā laikā ir tikpat nosodāma

kā tagad. Manuprāt, vispirms vajadzēja zinātnisko izpēti, ņemot vērā arī to, ka bijuši vairāki tiesas procesi, kuros sadarbību nevarēja pierādīt. Likums neparedz ierobežot piekļuvi. Taču arhīvā būs jāreģistrējas un jāaizpilda tāda pati anketa, kā ejot uz lasītavu. Būs jānosauca pareizs vārds, uzvārds, e-pasts. Strādāt ar personas datiem – tā ir atbildība. Nevarēs vienkārši sākt cilvēkus apsūdzēt. Tad tiešām var sākties tiesu darbi par neslavas celšanu. Publiskajā daļā sensitīvu ziņu nebūs; dokumenti, kas parāda reālo darbību, būs pieejami tikai zinātniskiem pētījumiem.

Esam aprēķinājuši, cik publiskošana izmaksā. Izdarīsim to, kad piešķirs naudu. Lielākais darbs ir Totalitārisma seku dokumentēšanas centram, kam līdz 3. decembrim dokumenti jādigitalizē. Hakeris var datu bāzi uzlauzt, izdzēst vai izdarīt citas manipulācijas. Tāpēc dokumenti caur mūsu mājaslapu būs pieejami, taču tiks glabāti drošākā vietā, lai tajos neko nevar mainīt.

Žēl, ka likumu izsludināja Latvijas simtgadē. Agrāk vai vēlāk tas bija jādara, bet vairāk pārdomāti, sistemātiskāk, kopā ar nopietnu izpēti.

Atklājumu nebūs

3. Ilga Kreituse, Rīgas Stradiņa universitātes profesore:

– Beidzot pieņemts vismaz kaut kāds lēmums. Ilgus gadus par to diskutēts, un tas sabiedrību un politiskos līderus šķēla vēl vairāk. Man šī publiskošana neko daudz neizsaka, jo gan augstākās amatpersonas, gan citi zināja, kas tajos maisos ir. VDK telefongrāmata man vēl ir mājās no tiem laikiem, kad kāds darbinieks to iedeva vēsturiskajai izpētei. Nu un tad, ja visi atkal uzzinās, ka naftas biznesa nāca VDK darbinieku rokās? Viņi paši to nekad nav slēpuši. Labāk

analizēt, kas šiem cilvēkiem ļāva kļūt bagātiem. Zināms arī tas, ka daudzas kartītes jau sen izņemtas ārā, ja cilvēkam vajadzēja tikt politikā vai citās nozīmīgās struktūrās. Daži pārsteigti, ka viņa kartītes nav. Palikuši tikai tie, kas tam nepievērsa lielu uzmanību, piemēram, zinātnieki, kuri tur nonāca studiju prakses laikā. Varētu rīkot aptauju, cik lielu daļu strādājošās jaunās paaudzes (līdz 35 gadiem) interesē tas, kurš sen aizgājušos laikos bijis ziņotājs. Ko tas dos, ja npublicēs, ka Jānis Bērziņš ar iesauku Citrons tāds bijis? Ap-

mierināta tiks cilvēku ziņkārība. Būs peripetijas, skaidrošanās, arī tiesas, bet citādi sabiedrību nevar nomierināt. Tāds bija tautas pieprasījums – tad lai paši vērtē! Būs ienesti jauni viņojumi, tikmēr aizmirstot, kas notiek valdībā, un vēlāk pabrīnoties, ka kāds atkal nozadzis miljonu.

Žēl, ka šādi sabiedrība tiek tracināta, jo komisija, kurai bija uzticēta izpēte, neko neizdarīja. Vajadzētu tos miljonus paprasīt atpakaļ. Tā nebija zinātniska izvērtēšana.

Daina Tafelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai atbalstāt laika maiņas izbeigšanu? Pie kura laika mums vajadzētu palikt: vasaras vai ziemas?

Aivars Aišpurs, pensionārs: – Piekrītu, ka pulksteņus nevajag pārgriezt. Efekts ļoti mazs. Jā, celtniekiem vakaros būtu gaišs, varētu ilgāk strādāt, bet laukos lopiņiem, cikos jādod ēst, tikos jādod – ja ne, tie taču tūlīt čīkstēs un pīkstēs. Man vienalga, bet lielākā daļa grib, lai paliek pie viena laika. Tikai Eiropas valstīm jāvienojas.

Sandijs Meikšāns, skolnieks: – Ja nebūs vairs jāmaina, šķitīs dīvaini, jo esmu jau pieradis. Ja paliek pie viena laika, tad lai ir tā, ka no rītiem agrāk ir gaišs. Pie laika maiņām pierodu labi, vienmēr esmu izgulējies. Vienreiz gan piecēlos agrāk, jo nebiju pulksteni pārgriezis, un sapratu, ka varēju taču vēl pagulēt.

Laimonis Zemturs, pensionārs: – Kāpēc tā griešana notiek? Tas saistīts ar seniem, seniem laikiem, kad cilvēki gaismas iegūšanai izmantoja sveces, un, lai tās ekonomētu, tika izdomāta laika pārgriešana. Tagad to vairs nevajag grozīt – priekš kam? Vajadzētu palikt pie vasaras laika. Man uz darbu nav jāiet un ir iesēdies viens laiks. Vienalga, cik pulkstenis, es pamostos vienā un tajā pašā laikā. Arī laukos govīs slauc tad, kad tas jādara, neatkarīgi no pulksteņa laikiem.

sienas pulkstenis nebija pagriezts uz priekšu.

Gundega Leja, skolniece: – Neesmu par to dzirdējusi. Man patīk, kad laiku pagriež stundu atpakaļ, bet, kad uz priekšu, tas nepatīk. Es esmu vakara cilvēks, tāpēc gribētu, lai vakarā ilgāk ir gaišs. Kad biju mazāka, laika pārgriešanas dēļ vienreiz nokavēju autobusu – klasē pie

Sarmīte Eglukalne, DUS operatore: – Laiku mainīt vairs nevajadzētu. Man patīk vasaras laiks – gribētu, lai pie tā paliekam. Pulksteņu pārgriešanu parasti jūtu divas nedēļas: nevaru pamosties, vakaros nenāk miegs. Strādāju līdz 23.00, un iznāk, ka tagad strādāšu līdz 24.00 un nāks miegs.

Antra Grīnberga, Lāsma Reimanes foto

Ingrīda Paegle, pensionāre: – Man tā pārgriešana sevišķi netraucē, bet nebūtu arī nekas pretī, ja paliktu pie viena laika. Labāk lai ir vasaras laiks, jo tad varu agri celties un ilgi ir gaišs.

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore
Daiga Bitiniece –
63350567; redakcija@
kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa –
63324881;
sludinājumi@
kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA
Jaunais kurzemnieks.
Reģ. apl. nr. 1400.
Iznāk pirmdienās,
trešdienās, piektdienās.
Pārpublicējot atsauce
uz Kurzemnieku
obligāta. Iespiests
SIA Poligrāfijas grupa
Mūkusalā, Rīga,
Mūkusalas ielā 15a.
Metiens – 3667.

Lēnām, bet pamazām tiek galā ar graustiem

Grausti – nepabeigtas, pamestas ēkas vai to daļas – ir viena no lielākajām problēmām Latvijā, tai skaitā kuldīgas novadā.

Grib piespiest nojaukt Kaltiķus

Kuldīgas novada dome lēmusi uzdot Pelču pagasta *Kaltiķu* īpašniekiem līdz gada beigām sakārtot degradētās un bīstamās būves, citādi to darīs pašvaldība, pēc tam pieprasot samaksu. Pašvaldības jurists Uģis Gauja informēja, ka *Kaltiķos* bijis kokapstrādes uzņēmums, tas dedzis, un tagad ēku

pārpalikums un ķieģeļu skurstenis, kurā parādījušās plaisas, ir privātīpašums, bet zeme – pašvaldības. Par to uzkrāts 6000 eiro nekustamā īpašuma nodokļa parāds, ko būšot grūti iekasēt, jo ēkas nav nostiprinātas zemesgrāmatā. Par zemes gabalu ik pa laikam tiek izteikta uzņēmēju interese. Jau 2016. gadā pie-

ņemts lēmums bīstamību novērst, bet no īpašniekiem nebija nekādas reakcijas.

U.Gauja pieļauj, ka arī pēc šī lēmuma nekas nemainīsies un pašvaldība būs spiesta ēku nojaukt, pēc tam tiesājoties par naudas atgūšanu.

Inguna Spuleniece

Kaltiķu īpašniekiem līdz gada beigām ir jānojauc bīstamās būves, arī ķieģeļu skurstenis.

Lāsmas Reimanes foto

Bērnudārza būvi Rendā demontē īpašnieki

Aizvadītajā nedēļā nojaukts ilgi aprunātais grausts Rendas centrā – īpašums *Ausmas*.

Tautā par jauno bērnudārzu sauktā būve netika pabeigta un nekad nebija apdzīvota. Vairāk nekā 20 gados īpašnieki mainījušies, bet nekas netika darīts, tādējādi jaunbūve pārvērtusies graustā, kas nopietni apdraudēja drošību. *Ausmās* uz zemes gabala atradās četras būves.

Kuldīgas novada dome jau pagājušā gada nogalē konstatējusi, ka garāža sabrukusi, bērnudārza ēka ir avārijas stāvoklī un nav nozogota, lai tur neietu bērni. Pirmais stāvs nebija bīstams, taču pārējā daļa varēja sagrūt kuru katru mirkli. Šķūnis sagāzies un apdraud blakus ēku. Īpašumam jau vairākus gadus bija noteikts paaugstināts nodoklis. Šogad augusta beigās pašvaldība lika īpašniecei graustus nojaukt līdz 1. decembrim.

Pagājušonedēļ demontēts bērnudārzs.

Novada domes jurists Uģis Gauja uzsver, ka šis ir no tiem retajiem labās prakses gadījumiem, kad pie degradētās vides sakārtošanas un grausta nojaukšanas ķērušies paši īpašnieki. Pretējā gadījumā pēc noteiktā termiņa to darītu pašvaldība. Tas ir sarežģīts un daudz dārgāks process.

Īpašnieki dzīvo Rīgā, būvdarbi organizēti ar Kuldīgas SIA *MI projekti* palīdzību.

Firmas vadītājs Matīss Upītis pastāstīja, ka pēc demontāžas sāksies materiālu atlase un drupināšana, un pēc galvenā būvuzņēmēja *KTK būve* pasūtījuma ar to nodarbojas zemnieku saimniecība *Sprinčupe*. Darba vēl daudz, bet gan īpašnieki, gan būvnieki ieinteresēti strādāt raiti, jo katra diena prasa papildu izmaksas. Vairāk pavasarī grausta vietā *Ausmās* varēs iesēt zālīti.

Daina Tāfelberga

Pulksteņa rādītāji – stundu atpakaļ

Svētdien, 28. oktobrī, Latvijā un daudzviet citur pasaulē notiks pāreja no vasaras uz ziemas laiku, kad pulksteņa rādītāji jāpagriež vienu stundu atpakaļ.

Pāreja uz vasaras laiku atkal notiks nākamā gada 31. martā. Šovasar Eiropas Komisija (EK) aptaujāja Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotājus par laika maiņas vajadzību. Latvijas valdība norādīja, ka atbalsta dalībvalstu vienoto atteikšanos no divkārtīgās laika maiņas, vienlaikus uzsverot, ka attiecībā uz laika joslu noteikšanu jāsiglabā koordinēta pieeja visā ES.

Ņemot vērā aptaujas rezultātus, septembrī EK sagatavoja direktīvas priekšlikumu, kas paredz laika maiņu atcelt un ļaut dalībvalstīm izvēlēties palikt vasaras vai ziemas laikā. Priekšlikums paredz, ka laika maiņa tiek atcelta pēc ES valstu vienotās pārejas uz vasaras laiku nākamā gada martā. Savukārt tās valstis, kas vēlēšies kā savu pamatlaiku noteikt ziemas laiku, nākamā gada oktobrī varēs pāriet uz to atpakaļ un tad sezonālo laika maiņu pārtraukt. Gala lēmums vēl nav pieņemts.

Latvijā vasaras laiks pirmoreiz ieviests 1981. gadā. Kopš 1997. gada tas ir spēkā no marta pēdējās svētdienas līdz oktobra pēdējai svētdienai.

Astronomijas pētnieks Ilgonis Vilks savā tviterkontā raksta, ka tikai 27. aprīlī uzzināsim, pie kura laika valdība nolems turēties: pie Austrumeiropas laika vai stundu uz priekšu pie Maskavas laika. Tas jāpaziņo sešus mēnešus iepriekš un ar kaimiņvalstīm nav jāsaskaņo. Turpat vairāki sekotāji izteikušies, ka Latvijai jāpaliek pie vasaras laika, jo vakaros papildu stunda gaismas noder vairāk nekā no rītiem. Arī aptauja liecina, ka lielākā daļa sabiedrības, kas tajā piedalījās, proti, divas trešdaļas, uzskata, ka Latvijai būtu jāpāriet uz vasaras laiku un tajā jāpaliek pastāvīgi.

Bet neiroloģe Santa Ašmane atgādina, ka veiksmīgākai pārejai uz ziemas laiku ir svarīgi noskaņoties un gaismas trūkumu kompensēt ar košām krāsām. Ja gaismas trūkst, cilvēks ir mazāk tonizēts, vairāk miegains un noguris, tāpēc no rīta ieteicams mosties apgaismotās telpās. Laikā, kad no rīta izejam tumsā un vakarā tāpat nākam mājās, ap sevi jāradā krāsaina vide, jāvalkā košāks apģērbs, kas psiholoģiski kompensē nomācošo tumsu. Trešais neiroloģes ieteikums – D vitamīns ir svarīgs visu orgānu, ne tikai kaulu veselībai, tāpēc tumšajā laikā ne vien bērniem, bet visiem jālieto D vitamīna preparāti.

Jana Sūrums

Īpašs opermūzikas koncerts

Svētdien, 28. oktobrī, 14.00 Kuldīgas kultūras centrā tieši mūspuses klausītājiem sarūpēts latviešu opermūzikas koncerts.

Latvijas Nacionālās operas (LNO) solistu un mūziķu izpildījumā skanēs spilgtākās epizodes no latviešu komponistu operām, operetēm un mūzikliem, kā arī citas skaistas melodijas. Piemēram, operu ārijas no Jāņa Mediņa *Uguns un nakts*, Bruno Skultes *Vilkaču mantinieces*, Jāņa Kalniņa *Hamleta*, Zigmara Liepiņa *Turaidas rozes*, Jāņa Lūsēna *Putnu operas*, fragmenti no Arvīda Žilinska operetes *Dzintarkrasta puīši* un Raimonda Paula mūzikla *Māsa Kerija*, Kārļa Lāča un citu autoru dziesmas.

Piedalīsies solisti Laura Teivāne, Dana Bramane, Ilona Bagele, Raimonds Bramanis, Kalvis Kalniņš un Krišjānis Norvelis, muzicēs operas klavieru trio: Ilze Ozoliņa, Svetlana Okuņa un Inīta Malnača. Pasākumu veidojis un vadīs LNO galvenais diriģents Mārtiņš Ozoliņš, kuram ar kultūras centru ir ilggadēja sadarbība. „Tas būs unikāls koncerts, ko varēs dzirdēt vienīgi Kuldīgā. Sagaidot Latvijas 100. gadadienu, ar prieku un lepnumu varam apliecināt, ka šajos mūzikas žanros mums ir izcili komponisti, lieliski solisti un brīnišķīgi mūziķi, ar kuriem lepoties,” saka M. Ozoliņš.

Dina Poriņa

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Izsit stiklus

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Signe Šteinberga**.

17. oktobris. Ap 11.00 kāds konstatējis, ka dzīvokļa durvis sabojātas un no ledusskapja pazudusi pārtika.

19. oktobris. Ap 9.50 konstatēts, ka Kuldīgā, Tehnikas ielā, sabojāts elektrības transformators. Sākts kriminālprocess. 13.50 kāda 1999. gadā dzimusi sieviete, automašīnu *Opel Astra* vadot Kuldīgā pa Sūru ielu, izraisīja sadursmi ar automašīnu *Audi 80*. Cietušo nav. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

21. oktobris. Pusvienos naktī zvans: Skrundā, Kalēju ielā, kāds iekļuvis automašīnā *Mazda 626*, nozadzis maku ar dokumentiem, pastiprinātāju un astoņas paciņas cigarešu. Sākts kriminālprocess. 1964. gadā dzimis vīrietis 17.00 automašīnu *VW Golf* Rudbāržu pagastā vadījis 1,76 promiņu reibumā. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols. 20.27 Kuldīgā, degvielas uzpildes stacijā Ganību ielā, 1970. gadā dzimis vīrietis ar automašīnu *VW Passat Variant* braucis alkohola reibumā, nepildot tiesas lēmumu. No pārbaudes viņš atteicies. Sākts kriminālprocess.

22. oktobris. 23.00 kādās mājās Turlavā vīrietis reibumā uzvedies agresīvi. Neatliekamā medicīniskā palīdzība viņu nogādājusi slimnīcā.

Karamelizētais skanējums novērtēts

Kuldīgas kultūras centra meiteņu ansamblis *Karameles* no konkursa *Šauļu kantāte* Lietuvā atgriezies ar uzvaru. Savukārt jauktais ansamblis *Trifeles* saņēmis sudraba balvu. Tā bijusi jauniešu pirmā uzstāšanās starptautiskā mērogā.

Kuldīgas *Karameles* laimīgas – konkursā *Šauļu kantāte* Lietuvā iegūts visaugstākais novērtējums.

Zeltu ieguvusi arī Brocēnu sieviešu koris *Laiksne*, taču *Karameļu* punktu skaits bija maksimālais.

Abu Kuldīgas kolektīvu vadītāja Agnese Čīče pastāstīja, ka pirmo reizi nācies sacensties ne tikai ar vokālajiem ansambļiem, bet arī koriem, jo šajā konkursā visi vērtēti vienā kategorijā. Konkurenti bijuši astoņi Latvijas un Lietuvas kolektīvi.

„Sākumā skatījāmie ar skepsi – kā mēs, astoņas vai 12 dziedātājas, varam skanējumā sacensties, piemēram, ar kori *Skaņupe*, kurā ir 40 cilvēku. Žūrija bija izcili mūziķi un pedagogi no Lietuvas, Itālijas un Beļģijas. Visinteresantākā, protams, bija starptautiska konkursa pieredze. Dziedājām Lauras Jēkabsones speciāli *Karamelēm* rakstīto dziesmu *Dziedātāji*, ar ko Latvijas vokālo ansambļu konkursā ieguvām trešo vietu. Mūsu repertuārā bija arī ļoti interesants un klausītājiem grūti saprotams komponistes Austrīņas skaņdarbs *Pulksteņu darbnīca*, bet žūrija labi saprata, ko dziedam. Finālā nodziedājām amerikāņu tautasdziesmu. Žūrija atzinīgi novērtēja, ka to darījām septiņbalsīgi,” priecājas A.Čīče par novērtējumu un dalās vēl kādā priekā pilnā notikumā.

Žūrijas pārstāvis Fabio Peči nākamā gada septembrī *Karameles* aicina uz konkursu Itālijā, Rimīni. „Kad viņš mūs noklausījās, teica, ka pirmo reizi dzird ansambli ar tādu skanējumu – ne klasisku, ne popsiņu, bet kaut kur pa vidu. Viņš atzina, ka skanējums ir pilnīgi karamelizēts un interpretācijas – interesantas.

Par karamelizēto skaņu mums saka visos konkursos. Pie tās es gadiem strādāju, arī pie interpretācijas. Gadās, ka notis paredzēts pilnīgs klusums, bet tas neatbilst manam dzirdējumam, tādēļ reizēm paļaujos uz intuīciju.

Fabio Peči jautāja, kāpēc mēs tikai tagad, pēc septiņiem pastāvēšanas gadiem, piedalāmies starptautiskā konkursā. Teicām, ka tāds vienmēr saistīts ar ceļa, uzturēšanās un dalības maksas izdevumiem. Viņš atbildēja, ka konkursā galvenā balva ir 5000 eiro, tāpēc vien mums esot jābrauc, bet otrs iemesls – viņam būtiski, lai arī Itālijā dzirdētu, kā jāsakan ansamblim. Fabio Peči dalības maksu par mums jau samaksājis. Tad jau būs jābrauc.”

Inguna Spuleniece
Agnese Čīces arhīva foto

Tīra daba – tīra mīlestība

Kuldīgas mākslinieku darbnīcā *M22* nedēļas nogalē darbojās skolēni, kuru darbi pavasarī pasākuma *Meža ABC* izstādē guva lielāko atzinību un tagad tiks izmantoti atklātnēs, plakātos vai citur.

DESMIT VEIKSMĪGĀKIE

Meža ABC organizatore Sigita Vaivade no biedrības *Meža konsultants* stāsta: „Pavasārī pasākums pulcēja vairākus simtus skolēnu no visas Latvijas, un katra klase ieradās ar mājasdarbu *Tīra mīlestība Latvijai*. Formāts un izpildījums nebija ierobežots. Doma bija izvēlēties desmit idejiski un satursiski interesantākos, kuras varētu dažādi izmantot, aicinot mīlēt un saudzēt mūsu valsti, mežu un dabu vispār. No katra veiksmīgāko autoru kolektīva divus uzaicinājām uz radošo darbnīcu, lai kopā ar māksliniekiem levu Vītolu-Lindkvistu un Oli Lindkvistu mājasdarba ideju papildinātu un izstrādātu mākslinieciskāk. Tālāk šīs kartītes varēs palaist tautā, tostarp internetā. Ir doma šos darbus piedāvāt meža īpašniekiem, kuri plakātus varētu ierīkot ceļa vai meža malā, lai uzrunātu tos, kuri dabā atstāj atkritumus. Tas varētu nostrādāt, jo ar bērna acīm runā patiesība.”

Mākslinieks Ole Lindkvists palīdz KMHZV 6. klases skolniecēm Dārtai Garokalnei, Annai Valdmanei un Martai Druvai atspoguļot ideju par tīru mīlestību Latvijai.

ATKRITUMIEM TUR NAV VIETAS

Darbnīcā ieradās skolēni no Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMHZV), Druvas, Jelgavas, Staļģenes, no Berģu mūzikas un mākslas skolas, Vilces pamatskolas, Rīgas lietuviešu vidusskolas un Valdorfskolas.

Dārta Garokalna, Anna Valdmane un Marta Druva no KMHZV 6. klases prātoja, kuru daļu no lielā plakāta ar planētu zemi miskastē atspoguļot. Kuldīdzniecēm mežs vairāk saistās ar tīrību, svaigu gaisu, ogu un sēņu lasīšanu. Atkritumiem tajā nav vietas, diemžēl

visa planēta cieš no redzama un neredzama piesārņojuma.

Annija Šulce un Anastasija Mindjuka no Druvas vidusskolas 3. klases uzzīmējušas, kā cilvēki iet pa mežu un lasa atkritumus. Meitenes gribētu, lai nākotnē tā vairs nebūtu, varētu pastaigāties, elpot svaigu gaisu un klausīties putniņos. Alise Stukule un Rokšana Sevčenko no Staļģenes centās mazākā zīmējumā parādīt ideju no lielā plakāta, ko klase kopā veidojusi, izmantojot parafīnu un dabas materiālus: salmus, sūnas, sausas ziedlapiņas, koka mizas. Viņas atzina, ka abi profesionā-

lie mākslinieki ar padomu ļoti palīdzējuši, interesants bijis O.Lindkvista skatījums.

Savukārt jelgavnieces Sindija Veisa un Viktorija Lindšteita bija izveidojušas kolāžu, kurā skaistajiem meža dzīvniekiem jābrien pa vecu radioaparātu, ledusskapju un citu sadzīves priekšmetu kaudzēm. Kad izaugs viņu paaudze, tā nebūšot.

UZRUNĀS CITUS

I.Vītola-Lindkvista ideju par tīru mīlestību atvedusi no Kopenhāģenas, kur šāds uzraksts ir uz atkritumu kastēm. „Manuprāt, dzīves kvalitāte ir nodrošināta tad, ja apkārt daba ir tīra,” sacīja māksliniece. „Pabraucot ārpus pilsētas, atpūšoties pie kāda ezera, varam redzēt, kāda tā ir. Jaunā paaudze jāmāca, ka tā nevar dzīvot. Es ticu, ka viņi noteikti nebūs tie, kuri atkritumus atstās mežā un ceļa malā. Tas būs arī mans guvums. Mākslinieciska darbošanās ir labs veids, kā to izdarīt. Domāju, ka šie darbi uzrunās arī citus. Nākamais solis: atrast veidu, kā pateikt un parādīt, ka viņi tiešām Latviju mīl. Un darīt to ar prieku.”

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

Ja bieži sāp galva

Jaundibinātā Latvijas Galvas-sāpju pacientu biedrība rīt, 27. oktobrī, 14.00 Kuldīgas bibliotēkā rīko izglītojošu un muzikāli literāru bezmaksas pasākumu *Dzīve bez sāpēm*. Gaidīti interesenti, sevišķi tie, kuri regulāri cieš no galvassāpēm.

Lekciju lasīs neiroloģe un neirosonoloģe Līga Mekša, ar savu pieredzes stāstu dalīsies Dagnija Millere-Balandīna (mūziķe, grāmatas *Migrēna. Izlaušanās* latviskā izdevuma idejas autore). Ar jauno biedrību iepazīstinās tās vadītāja Līga Alberliņa, varēs arī pievienoties biedru pulkam. Muzicēs dziedošā Milleru-Balandīnu ģimene. Noslēgumā – atbildes uz apmeklētāju jautājumiem un iepriecinošs pārsteigums.

„Pasaules Veselības organizācijas ikgadējais pētījums atklāj, ka migrēna ir trešais izplatītākais darbnespējas iemesls. No tās cieš septiņā daļa cilvēku,” saka galvassāpju speciāliste Linda Zvaune. Savukārt L.Mekša uzsver: „Vislielākā nozīme ir tieši informācijai un sevis izglītošanai. Zināšanas par savu sāpju veidu, tās mazinošajiem faktoriem un dzīvesveida ieteikumi ir būtiskākie aspekti, kā sāpes mazināt.”

Daiga Bitīniece

Pastnieka prieks – cilvēka smaids, bieds – nepieskatīts suns

Alsungas, Kuldīgas un Skrundas novadā pasta pakalpojumus 12 nodaļās nodrošina 56 pastnieki un citi darbinieki. Darbdiena ir atšķirīga, jo katrā vietā ir cits ceļa attālums, pastkastīšu izvietojums, klientu un sūtījumu skaits. Pilsētās pastnieks korespondenci parasti piegādā ar kājām vai divriteni, bet laukos – ar automobili.

Trīs māsas iet vecāku pēdās

Uz sarunu aicinājām māsas Sarmīti Jansoni, Maritu Jansoni un Ivetu Grenenbergu. Profesionāļi viņas iet pa vecāku iemīto taciņu – ir pastnieces un Latvijas Pasta Kuldīgas nodaļā strādā 20 gadus un ilgāk.

Tētis Vilis dažus gadus, bet mamma Daina Jansone jau ļoti ilgi ir Latvijas Pasta darbinieki.

Bērnība trim māsām kopā ar vecākiem un brāli Normundu, kurš vienīgais izvēlējies citu profesiju, pagājusi Pelču pagasta *Upatos*. Ģimenei piederošajā zemē netālu aug Latvijā slavenais Upatu dižozols. Sarmīte stāsta, ka viena no iecienītākajām spēlēm bijusi būt pastniecēm: „Toreiz mammai avīzes, žurnālus un vēstules piegādāja mājās, mēs malķas šķūnī palīdzējām tās šķirot. Viņa ar mašīnu veda pa Rumbas pagastu, mēs braucām līdz. Tas mums patika, darbs bija pazīstams, tādēļ arī mājās sākām spēlēties pastniekos.”

Visas mācījās Kuldīgas 2. vidusskolā, tālāk katrai ceļš uz pastu aizvījies atšķirīgi.

„Labs pastnieks ir tāds pats kā labs cilvēks – laipns, smaidīgs, atsaucīgs,” uzskata ilggadējās pasta darbinieces Kuldīgā – māsas Sarmīte Jansone, Marita Jansone un Iveta Grenenberga.

Konkurss Mans pastnieks

Iedzīvotāji aicināti konkursā *Mans pastnieks* pieteikt atsaucīgāko un laipnāko pastnieku un pasta nodaļas operatoru.

Latvijas Pastā (LP) strādā ap 3000 pastnieku un citu darbinieku, kuri klientus apkalpo vairāk nekā 600 vietās. Šigada labākais pastnieks un nodaļas operators tiks noskaidrots Rīgā, Kurzemē, Vidzemē, Zemgalē un Latgalē. Labākie no LP saņems balvas 100 eiro. No klientiem jau saņemts ap 1500 anketu.

Pērn konkursā tika izvirzīti 1339 pastnieki vai pasta operatori, par kuriem saņemts 7000 anketu.

Anketu var aizpildīt:

- tiešsaistē <http://anketa.pasts.lv>;
- visos laikrakstu un žurnālu abonēšanas katalogos nākamajam gadam, kas bez maksas iemesti pastkastītēs, ir anketa, ko var aizpildīt ar roku.

Līdz 31. janvārim tā jāieliek jebkurā pasta kastītē vai jānodod pasta nodaļā – par nosūtīšanu jau ir samaksāts.

SARMĪTES STĀSTS

Īstā vieta

Sarmīte par pastnieci sākusi strādāt uzreiz pēc pamatskolas. Pat doma par citu profesiju neesot prātā ienākusi, un pēc 27 gadiem izvēli viņa nenožēlo.

„Kaut arī darbs nav viegls, te ir mana īstā vieta. Man patīk strādāt ar cilvēkiem: satiekamies, parunājamies. Cilvēki ir jauki, atsaucīgi un pretimnākoši. Kā tāds darbs var nepatikt! Brīžam ar kādu iznāk parunāt vairāk, tad tie, kuriem laikrakstus piegādāju pēdējiem, var būt arī nīgrāki, bet neko darīt. Reizēm nevar skriet prom un atteikt, ja cilvēks prasa padomu. Jāparunā, jo tā vienkārši vajag. Attiecības jāveido mīlas, citādi nav vērts par pastnieku strādāt. Reizēm arī jānobirdina kāda asara, bet ko tur var darīt? Kad mainījās nudaļa, viena tante meta to atpakaļ – tādu neīstu viņa neņemšot, bet beigās kaut kā viss nokārtojās. Viegli nav arī tāpēc, ka laika apstākļi ne vienmēr ir labi, bet pluss tas, ka darbdiena beidzas laikus un var vēl paspēt visu ko izdarīt mājās.”

Ar vīru Zigmāru, dēliem Robertu un Renāru Sarmīte saimnieko dzimtajās mājās, kas ir arī vecāku un jaunākās māsas Maritas dzīvesvieta. Piemājas saimniecībā darba pietiekot visiem, jo ir jāsakopj gan dārzs, gan sēta, arī par lopiņiem jā rūpējas. Abām māsām rīti sākoties ļoti agri – ap pieciem. Pirms braukšanas uz pastu katra vēl slaucot vienu govī. „Darām to abas reizē, lai nav garlaicīgi,” smeļ Sarmīte.

MARITAS STĀSTS

Kuldīgu izietu aizvērtām acīm

„Es ilgus gadus biju maiņas pastniece. Kuldīgā esmu strādājusi gandrīz visās ielās un pēc adresēm varētu tās iziet ar aizvērtām acīm,” saka Marita, kurai rit 20. darba gads.

Bet dzīve pilsētā viņai nederētu, jo bez zemes nevarot: „Man vajag puķu dārzu – tā ir sirdslieta kopš bērnības. Pēc vidusskolas gribējās Bulduros mācīties dārzniecību, bet nebija toreiz tik daudz naudiņas. Aptuveni gadu nosēdēju mājās, līdz man piedāvāja pastnieces aizvietot atvaļinājumu vai slimības laikā.

Visvairāk darbā man patīk tas, ka cilvēki ir tik atsaucīgi – pastnieci vienmēr sagaida ar smaidu. Savā profesionālā jūtās labi. Tas, ka sagaida ar smaidu, jau nevar apņemt! Bet nepieskatītie suni gan sagādā raizes. Katram cilvēkam jau šķiet, ka viņa sunītis nekož, bet, kopš bērnībā redzēju, kā mammai viens suns pamatīgi saplosījis roku, man no tiem ir bail. Reizēm cilvēki to nesaprot, bet reizēm gadās netīšām, jo suns no saimnieka pamūk. Tā ir šī darbiņa nepatīkamā puse.”

IVETAS STĀSTS

Laiks paskrējis

Arī Ivetai savulaik piedāvāts dot pastniecēm atvaļinājumu: „Pamazām iestrādājos, un nu būs jau pagājuši 23 gadi.”

Pēc pamatskolas izmācījusies Skrundā par pavāri, Kuldīgā strādājusi ēdnīcā *Vārpa*. Satikusi Raimonu, apprecējušies, piedzimušas meitas Evita un Liene, bet pēc atgriešanās no dekrēta atvaļinājuma darba vieta likvidēta. „Sākās laiks, kad likvidējās daudzi uzņēmumi. Man piedāvāja laist atvaļinājumā pastnieces.

Nevaru teikt, ka darbā kaut kas ļoti patīktu. Vienkārši laiks paskrējis. Ir patīkami, ka var parunāt ar cilvēkiem, ka darbs svaigā gaisā, jo es pat iedomāties nevaru, ka visu dienu būtu jāpavada telpās pie rakstāmgalda, droši vien aizmigtu. Reizēm laika apstākļi gan nelutina, īpaši ziemā. Pastu nēsāju Pārventā, un reizēm sniegs sasnidzis tā, ka ar riteni nevar izbraukt. Pilsētā tīra uzreiz, bet tur sagaida, kamēr beigs snigt un tad tīra. Vasarā atkal labums, ka darbs padarāms agri – varu paspēt uz mežu ogās, sēnēs aizbraukt. Tas ir hobijs, bez kā nevaru.”

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Dārza iela. Nami kā pilis

Klusā Dārza iela izceļas ar diezgan savdabīgu apbūvi. Tās sākumā leņķī slejas uzņēmēja Meinarda Mēteļa, Kuldīgas ekspozīcijas zāles *Citi laiki* un Īvandes *Leņķiņķu parka* īpašnieka, pompozā māja, nedaudz tālāk – Dienvidkurzemes virsmežniecības ēka, kas apvienota ar dzīvojamo māju, bet vēl tālāk, krustojumā ar Vītolu ielu – savdabīga paskata māja, kas jau no ārpuses izskatās avārijas stāvoklī. Tā varētu turpināt, bet pārsvarā iedzīvotāji ar Dārza ielu ir apmierināti: tuvu centram, tomēr mierā un klusumā.

Uzņēmēja un muzeju īpašnieka Meinarda Mēteļa nams stāv kluss un vientuļš. Saimnieks vairāk dzīvojot pa lauku īpašumu, zina teikt kaimiņi.

Starp Āfriku un Latviju

Vija Rendniece un Andris Kraukis Dārza ielu par savu sauc kopš 1982. gada.

SAJAUC IELAS

„Māju nopirkām no tālaika izglītības nodaļas vadītāja Modra Krieviņa. Neesam nožēlojuši. Dzīvojam trīs paudzēs: mēs ar sievu, dēls un mazdēls,” uzskaita Andris. Iepriekš dzīvojuši Pārventā, ieraudzījuši sludinājumu, ka Dārza ielā pārdod māju, braukuši lūkoties, bet sajaukuši ielas – aizbraukuši uz Ziedu ielu. Likušies mierā. Bet Andra mamma Mirdza strādājusi aptiekā un tur arī uzzinājusi, kur īstā māja meklējama. Šajos gados ēka pārtapusi: apšūta fasāde, uzceltas nojumes, pirts ar kamīna telpu, kas tiek izmantota katru nedēļas nogali. Pagalmā redzama apkurināma baļļa, kurā ģimene un viesi peldoties arī salā.

1968. gada Volgu Andra Kraukis tēvs pats savulaik atdzinis no Krievijas.

Andris agrāk strādājis zviedru firmā, kuras šefs baļļu uzdevinājis par labu darbu. Kad pats bijis Latvijā, braucis tajā pasēdēt. Visauktākais laiks, kad baļļa lietota, bijusi minus 29 grādi: pēc izkarsēšanas basām kājām pa sniegu skraidījuši un jutušies labi.

Vecāki divreiz bijuši ciemos, arī Rūta šogad tikpat reizi bijusi mājās, pavasarī – divus mēnešus, kamēr atjaunojusi vīzu. Dienvidāfrikas Republikas tuvākā vēstniecība ir Stokholmā – nācies uz turieni braukāt, bet tajā laikā nomirusi vēstniece, bijusi kavēšanās, kamēr cits nācis vietā, taču darbavieta Rūtai visu samaksājusi: ceļu uz Stokholmu un atpakaļ, viesnīcu, atvaļinājuma laikā arī lidojumu vienai, uz kuriem. Augustā Rūta atvaļinājumā atbraukusi uz mājām, pērn bijusi Jaunzēlandē.

Andris stāsta: „Meita dzīvošanu un darbu Āfrikā nokārtoja pati – uz dullo atrada internetā, pieteicās konkursā, kur uz divām vietām bija 32 cilvēki no visas Eiropas. Sākumā negribējām laist. Tagad domājam: labi vien ir, ka neatrunājām. Žēl jau ir, ka tik tālu. Visticamāk, Āfrikā viņa ir uz palikšanu, tur arī draugs holandiešis. Rūta saka: Latvijā nekad nenopelnīs to, ko tur. Pirmoreiz nemaz negribējām ciemos braukt – baidījāmies no nemieriem. Bet ieraudzījām, ka tur ir kā Leļķu ielā. Rēķinājām, ka aptuveni par 7 eiro var paēst pusdienas un vēl pudeli vīna izdzert. Ceļš gan tāls – 18 stundas gaisā. Ja biļetes pērkam mēs, jāmaksā ap 800 eiro, bet, ja Rūta, – uz pusi lētāk. Lidojumi ir ar pārsēšanos Stambulā vai Parīzē. Pagājušajā reizē starp reisiem bija pusstunda. Domājām, ka būs viegli, bet izrādījās, ka starp termināļiem ir 20 kilometru. Autobusi braukā, bet jāmaksā notrāpīt uz īsto. Lidojums bija ērts: vietas daudz, var kājas izstiept, pastaigāties. Četros naktī modina augšā: jāēd visi trīs ēdieni – gribi vai negribi.” Andris atminas, ka par bagāžas pārbaudi daudz nav raizējušies, vienīgi bažījušies, ka muitniekiem aizdomīgi šķitīs seši litri bērza sulas, ko veduši Rūtai.

VOLGA PAR MANTOJUMA NAUDU

Pie nojumēm stāv automašīna *Volga* – to Andris mantojis no tēva. „Kad ielikšu motoru, būs braucama. Kara laikā pazuda tēva brālis. Nekādi nevarēja viņu sameklēt, pat ar Sarkanā Krusta palīdzību. 1968. gadā tēvam atnāca ziņa, ka viņam norakstīts mantojums. Tēva brālis no vācu armijas bija nokļuvis amerikāņu zonā, tur izmācījies par lidotāju, un, kad viņš nomira, mantojumu saņēma tēvs. Par to naudu pats varēja aizbraukt uz Gorkiju Krievijā, kur *Volgas* ražoja, un mašīnu izvēlēties. Tēvs paņēma eksporta variantu. Motoru ieliksim kopā ar dēlu – tā ir mūsu specialitāte.”

VISU PATI

Vijas un Andra meita Rūta piekto gadu dzīvojot Dienvidāfrikā, kur Keiptaunā strādā angļu bankā. „Pašā kontinenta apakšā – tālāk vairs nav, kur,” tēvs nosmejas.

„Savdabīgs veidojums”

Tā par savu mājas daļu saka pensionētais dakteris Jānis Dimants. Namā viņš dzīvo ar kundzi Gaidu un dēlu Ivaru, kurš ir tulkotājs un darbos ļoti aizņemts.

Par māju, kuras vienā spārnā ir viņa dzīvoklis, Jānis Dimants smejas: „Savāds veidojums.”

GĀJIS RAIBI RŪTAINI

Dimanta kungs atminas, ka iepriekš ar ģimeni mētājies pa šauriem dzīvokļiem, arī pažobelēs nācies mitināties. Bet 80. gadu beigās tālaika mežrūpniecības saimniecības vadītājs Ernests Turks piedāvājis uzbūvēt dzīvokli arī dakteriem. „Ēkas celšana bija raibi rūtaina. Sāka celt mežniecība. Man bija spiedīgi apstākļi: māte uz gultas, sieva, dēls – visi divstābu dzīvoklītī. Mežvaldē Turks būvēja savu *Saulesveci*. Viņš teica, ka Dārza ielā savam inženierim Sietiņam ceļot māju un varot arī man piebūvēt klāt. Bija visas sapulces, visi atbalstīja, ka tā varot darīt. Sāka celt, bet padarīšana pajuka. Tad Turka vairs nebija, Sietiņam dzīvokli atteica, un virsmežniecība nolēma ēku pabeigt kā savu kantori, bet man domāto daļu nodeva slimnīcai, lai tā pabeidz. Darbi gāja grūti – materiālu nekādu, projekts ļoti nepraktisks. Ko arhitekts bija domājis, grūti teikt. Viņš no Kuldīgas pazuda, izprojektējis tikai čaulu – ne tur bija apkure, ne elektrība iekārtota. Celtnieki izdomāja paši. Ar lielām mokām un izpildkomitejas pretimnākšanu izdevās pabeigt,” atminas Dimanta kungs un piebilst, ka mājas daļa ir privatizēta un pieder viņam.

Jānis Dimants pie kamīna, ko rotā gadu gaitā Jāņos sadāvinātie māla alus kausi.

LABI KAIMIŅI

Ar virsmežniecības ļaudīm visus gadus labi sapratušies. Bijis laiks, kad J. Dimants kurinājis kopējo centrālāpkures katlu, lai silti abām pusēm, bet laiki mainījušies, Rīgas priekšniecībai kaut kas nav patīcis, un dakteris ierīkojis centrālāpkuri pašiem. Žēl tikai, ka nācies to darīt caur kamīnam domāto atveri. Tagad kamīnu vairs kurināt nevarot. Būšot jājauc nost.

Šogad J. Dimants aizgājis pensijā, lai cilvēki nesākot dīvaini skatīties: „Droši vien jauno speciālistu nepietiek. Vecajiem jāvelk, cik var. Es gan vietnieci sagatavēju, un viņa pati izteica vēlēšanos. Pēdējos gadus nodarbojos ar sonogrāfiju, bet pirms tam visu mūžu biju ķirurgs. Pirmos kursus darbam ar sonogrāfu izgāju jau 1992. gadā. Pirmie bija humānās palīdzības sonogrāfi – maziņi, knapi kaut ko varēja redzēt, tomēr kā ķirurgam palīdzēja.” Par Dārza ielu viņš saka tos labākos vārdus, tik piebilst, ka mājā viss jādara pašam: zāle jāpļauj, pagalmiņš jāsakārto, dzīvžogs jāapgriež. Tas esot labi – var rosīties svaigā gaisā.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Bibliotēkas, kas palīdzēja tapt Latvijai

Vēl šodien Kuldīgas bibliotēkas 2. stāvā apskatāma ceļojošā izstāde *Bibliotēkas, kas palīdzēja izaugt Latvijai*, pēc tam tā ceļos uz Ēdoles bibliotēku, kas vēl vecāka par valsti – tai ir jau 170 gadu.

Stendos var uzzināt daudz interesanta. Piemēram, 1777. gadā Liepājas Sv. Annas draudzes mācītājs Johans Andreass Grunts aicināja pilsētas iedzīvotājus – grāmatu cienītājus – apvienoties biedrībā, kas bija sākums pirmajai bibliotēkai Latvijā. Savukārt pirmā pašu latviešu dibinātā izveidota 1848. gada 23. aprīlī Ēdolē, un tās iniciators bija Krišjānis Valdemārs.

Atspoguļoti stāsti par 12 bibliotēkām dažādos novados, kurām ir simboliska nozīme Latvijas tapšanā par valsti, to dibināšanā izceļot iesaistītās personas: Baumaņu Kārli, Augustu Deglavu, Augustu Dombrovski, Jāni Misiņu, Krišjāni Valdemāru u.c. Šie cilvēki katrs savā apkaimē iedzīvināja jaunlatviešu ideju par to, ka tautiešiem visvairāk vajadzīga izglītība, bet viņu darbība ietekmēja tos procesus, kas aizveda gan pie tautas pirmās atmodas pašu jaunlatviešu laikā, gan pie nacionālas valsts izveides.

Latvijas Nacionālās bibliotēkas atbalsta biedrība iz-

EKSPOZĪCIJĀ IR STĀSTI PAR:

- Rīgas centrālās bibliotēkas Ziemeļblāzmas filiāli,
- Alūksnes novada Alsīķu bibliotēku,
- Beverīnas novada Mūrmuižas un Kauguru bibliotēku,
- Dobeles novada centrālo bibliotēku,
- Liepājas centrālo zinātnisko bibliotēku,
- Jūrmalas Alberta Kronenberga Slokas bibliotēku,
- Kuldīgas novada Krišjāņa Valdemāra Ēdoles pagasta bibliotēku,
- Pļaviņu novada Klintaines pagasta bibliotēku,
- Limbažu galveno bibliotēku,
- Gulbenes novada Tīrzas pagasta bibliotēku,
- Salacgrīvas novada bibliotēku,
- Ventspils bibliotēku.

stādi izveidojusi par godu valsts simtgadei un saviem 20 gadiem. Atklāšanā biedrības direktore Karina Pētersone pateicību par dalību izstādē pasniegusi arī Ēdoles bibliotēkas vadītājai Airai Celmai. Viņa apmēram pusgadu tās veidotājiem regulāri sūtījusi informāciju: „Izveidots arī katalogs, kurā par katru bibliotēku ir mazliet vairāk ziņu nekā stendos. Šis ir vēstījums par to, cik liela nozīme sabiedrībā bijusi bibliotēkām no to pirmsākumiem līdz mūsdienām.”

Latvijas Nacionālās bibliotēkas atbalsta biedrības vadītāja Karina Pētersone pasniedz pateicības rakstu Ēdoles bibliotēkas vadītājai Airai Celmai par dalību izstādes tapšanā.

Iveta Grīniņa, Eduarda Skabja foto

KOŠUMS pie Kuldīgas tērpa

„Mūsu mākslas skola vienmēr taisījusi īstu mākslu,” tā skolas 40. dzimšanas dienas svinībās un izstādes *Pa Zīmēties* atklāšanā teica tagadējā Kuldīgas 2. vidusskolas, bet savulaik – Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolas direktore Guntra Buivida.

Bijusī Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolas direktore Vija Astaševska atzina, ka viņai bijis uzdevums saliedēt Mākslas skolas un vidusskolas kolektīvu vienā veselumā.

Izstādē, kas veidota no Kuldīgas mākslas skolas absolventu un pedagogu darbiem, galvenā tēma ir radošais pašportrets. Tā parādīta dažādos žanros – gleznā, grafikā, keramikā, arī objekts, kas izveidoti, izmantojot mūsdienu tehnoloģijas.

Svētkos, kas sākās Kuldīgas Mākslas namā, bet turpinājās skolā, aicināti bija visi absolventi, bijušie skolotāji un direktori. Pirms tam viņi bija uzrunāti iesniegt savus darbus izstādei, kuras tēma ir radošais pašportrets.

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMHZV) direktore Valda Gaure pedagogiem teica paldies, ka viņi gadiem māca citiem radīt prieku, kā arī deva vārdu visiem bijušajiem skolas direktoriem. Vija Astaševska atzinās, ka viņai kā matemātiķei bijis liels izaicinājums vadīt šādu skolu, jo pagrūti nācies runāt par lietām, ko nesaprot, tomēr vienmēr ar cieņu raudzījies uz mākslas skolas skolotāju un audzēkņu darbu. V.Gaure viņai pievienojās: „Arī es esmu matemātiķe, mākslas skolas veikumu nevērtēju zinātniski, bet man patīk tas, kas tiek darīts.” G.Buivida kavējās atmiņās par to, cik skaists, brīvs un radošs bijis

laiks, kas pavadīts šajā skolā. Viņa pauda prieku, ka tagad 2. vidusskolā par mākslas skolotāju strādā 1992. gada absolvente Ivonna Zīverte. Bet KMHZV direktores vietniece Ina Ozola, kas atbildīga par mākslas skolas darbu, dāvanā saņēma 2. vidusskolas audzēkņu gleznojumus.

„Šī skola ir koša broša pie Kuldīgas tērpa. Kaimiņu rajonos vēl tagad nesaprot, kā mums izdevies tik veiksmīgi savienot vidusskolu un mākslas skolu,” atzina Kuldīgas novada pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa. Savukārt bijusī skolotāja, grafīke, mākslinieciski izglītojošo programmu producente *Jūras vērtos* Ventspilī Anna Orniņa priecējās, ka audzēkņos aizķēries kaut kas no viņas mācītā: „Jau vairākus gadus šeit nestrādāju, kad saņēmu vēstuli no kādas audzēknes. Tajā bija rakstīts: „Skolotāj, paldies! Es beidzot sapratu, ko jūs man teicāt un mācījāt.””

Tiek sveikti izstādē redzamo darbu autori.

Izstāde PA ZĪMĒTIES
skatāma līdz
4. novembrim
Kuldīgas Mākslas nama
3. stāva zālē.

Anna Orniņa un Kristīne Šimpermane skolā nostrādāto laiku atceras ar prieku.

I.Ozola atzinīgi novērtēja to, ka Annas laikā skolā izveidota grafikas darbnīca, kurā tagad par skolotāju strādā mākslas skolas absolvente Nelda Blūma. Savukārt Kristīnes Šimpermanes, arī absolventes un bijušās skolotājas, laikā aizsākts mācīt rotu dizainu.

Inguna Spulniece, Lāsmas Reimanes foto

Ieripo ziemā droši!

Pērnruuden pirmais sniegš, kas vietām sasniedza pat 7 cm, uzsniga jau oktobra pēdējā nedēļā, un, lai gan ziemas riepas ir obligātas no 1. decembra, tas liek aizdomāties, ka tās tomēr ieteicams uzlikt, negaidot pēdējo brīdi.

Rezerves daļu veikala un autoservisa Gros Auto Kuldīgas struktūrvienības vadītājs Normunds Reits stāsta, ka tikai pagājušonedēļ kuldīdznieki sākuši nomainīt vasaras riepas. „Nu jau ir oktobra beigas, bet cilvēki uz riepu mainīšanu ir ļoti kūtri. Nezinu, ko autovadītāji vēlas ietaupīt, jo nav īsti pareizi pamosies, kad ārā jau uzsnidzis sniegš, un tad sākt domāt,” saka N.Reits.

UZ EIROPU AR RADZĒM NEAIZBRAUKSI

Pirms ziemas riepu iegādes jāapsver, kādas piemērotākas, jo visas neder. „Lielākajā daļā Eiropas nav atļauts braukt ar radzotām riepām. Ja ir plānots vai pastāv iespēja, ka jāizbrauc ārpus Latvijas, tās nevajadzētu izvēlēties. Riepas ar radzēm bojā ceļu, tāpēc tās daudzviet aizliegta. Bet Norvēģijā tādas ir pat ļoti vēlamas. Principā radzotas riepas ieteicamas tiem auto, kuri brauc pa zemes ceļiem. Tāda riepa *strādā* uz ledus: zemes ceļš nosnidzis un piebraukts, radze ieduras ledū un notur auto uz ceļa. Bet pilsētā, kur ir arī bruģis un ceļu bieži klāj šķidra masa (iela nokaisīta, sniegš pakusis), krustojumos radīsies slīde, jo radze ir metāls un tas pa slapju bruģi ļoti slīd,” skaidro N.Reits.

VISSEZONU RIEPAS – MUMS TĀDU NAV

Daudzi maldīgi uzskata, ka riepas ar marķējumu M+S ir vissezonu, taču tā nav. Apzīmējums M+S nozīmē *mud and snow* (angl. val. *dubli un sniegš*). „Vissezonu riepu mūsu platuma grādos faktiski nav. Jā, ir tādas kompānijas, kas šādas riepas piedāvā, taču tās tiek apzīmētas kā *all seasons* (visi gadalaiki), *AW* (*any weather* – jebkuri laikapstākļi), *tous terrain* (visi segumi) vai 4S (četri gadalaiki). Tikai tādas var uzskatīt par vissezonu riepām,

Rezerves daļu veikala un autoservisa Gros Auto Kuldīgas struktūrvienības vadītājs Normunds Reits stāsta, ka svarīgi riepas pareizi uzglabāt un lietot, lai paildzinātu to kalpošanas laiku, ietaupītu degvielu un garantētu drošu braukšanu.

taču tās paredzētas, ja ziemā vidējā temperatūra ir nulle grādu. M+S maldīgi sauc par vissezonu riepām, jo satiksmes noteikumi neaizliedz arī vasarā braukt ar ziemas riepām, kurām nav radžu, taču tas nav pareizi. Gumija šīm riepām ir daudz mīkstāka kā vasaras riepām, un, braucot pa karstu asfaltu, tās būtiski pagarina bremzēšanas ceļu. Turklāt vasarā tās daudz ātrāk nodilst.”

MAINĪT PA DIAGONĀLI

Velkošās riepas dilst ātrāk nekā

brīvi ritošās, tāpēc ik pēc 8000 km tās ieteicams mainīt pa diagonāli no priekšējās ass uz aizmugurējo (priekšējā labā riepa jāliek aizmugurējās kreisās vietā, un otrādi). „To gan, visticamāk, dara retais, bet riepas kalpošanas mūžu tas pagarina. Ja maina pa diagonāli, dilšana izlīdzinās un riepas var kalpot ilgāk,” saka N.Reits.

GLABĀT TUMŠĀ, SAUSĀ VIETĀ

Autoeksperti neiesaka lietot riepas, kurām ir vairāk nekā desmit

Katrai automašīnai atbilstoši svaram ražotājs noteicis spiedienu riepās. Šajā gadījumā tam jābūt 2,5 bāriem, bet, ja brauc vairāki pasažieri, aizmugurējām riepām pat 2,9.

Riepas vecumu var noteikt pēc četriem cipariem uz tās. Šī ražota 2018. gada 26. nedēļā.

gadū. Vecumu var noteikt pēc četriem cipariem uz tām – tie norāda ražošanas gadu un nedēļu. Piemēram: 1016 – riepa ražota 2016. gada 10. nedēļā. „Nu jau cilvēki arī paši sāk skatīties, kura gada riepas pārē, taču ir laba arī septiņus gadus iepriekš ražota, kas pareizi – nemainīgā temperatūrā un nenoslogota – glabāta noliktavā un nav bijusi uzmontēta. Būtiski arī starpsezonu laikā riepas pareizi glabāt – tām jāstāv tumsā, vēsumā, sausumā un bez slodzes. Labāk tās likt horizontāli vienu virs otras, nevis vertikāli.”

PĀRBAUDE AR DIVIEM EIRO

Vieglo auto ziemas riepu minimālais protektora dziļums ir 4 mm, un neviens nevar braukt ar vairāk nodilušām, aizbildinoties, ka nav, ar ko izmērīt. „Mērierīce ir katram kabatā,” norāda N.Reits. „Divu eiro monētai apkārt ir sudraba maliņa – tieši 4 mm plata. Ieliec protektorā, un uzreiz skaidrs: ir četri vai nav. Jaunām riepām dziļums parasti ir 8–10 mm.

Cik ilgā laikā riepas nodils, atka-

rīgs no tā, par kuriem un cik ātri brauc. Jo ātrāk brauc, jo ātrāk dilš. Nozīme arī tam, cik pareizs ir savērsums. Daļa autovadītāju pirms riepu maiņas to pārbauda, lai pagarinātu riepu kalpošanas laiku. Bieži vien cilvēki neiedomājas: ja brauc ar nepietiekamu protektora dziļumu, no notiek negadījums, no apdrošināšanas kompānijas var saņemt atteikumu, jo ar tādām riepām satiksmē nemaz nedrīkst piedalīties.”

RIEPU SPIEDIENS

„Tas ir noteikts katrai mašīnai atbilstoši svari. To var redzēt trīs vietās: bākas vāciņa iekšpusē, šoferu durvju ailē vai servisa grāmatīnā. Tas ir būtiski, jo jaunajās automašīnās, kurās ir elektronika – pretzslīdēšana, ABS, pretbuktēšana utt. – šīs programmas korekti strādā tikai tad, ja riepas pareizs spiediens.

No tā atkarīgs arī degvielas patēriņš. Ja spiediens par mazu, riepām ātri nodils sāni, savukārt, ja par lielu, nodils vidus. Labs autovadītājs spiedienu riepās pārbauda reizi mēnesī un pirms tālākiem braucieniem.”

4 mm un divi eiro

Vieglo auto ziemas riepu minimālais protektora dziļums ir 4 mm. Divu eiro monētai apkārt ir sudraba maliņa – tieši 4 mm plata. Ieliec protektorā, un uzreiz skaidrs: ir četri vai nav.

Kā tumsā uzlabot redzamību?

Samazināt mērinstrumentu spilgtumu panelī, notīrīt vējstiklus un spoguļus, uzlikt brilles – šie ieteikumi braukšanu tumsā atvieglo.

Tikai retais atzīs, ka, braucot tumsā, jūtas ērti un ļoti droši, tāpēc Drošas braukšanas skolas eksperti iesaka dažus paņēmienus.

Mazināt spilgtumu. Mainīgs apgaismojums acīm ir pamatīgs izaicinājums, jo tām nemitīgi jāpārslēdzas no gaismas uz tumsu. Pierašana prasa vairākas sekundes, tādēļ pirms braukšanas tumsā vajadzētu automašīnas panelī, navigācijas ierīcē un citos gais-

mas avotos samazināt spilgtumu. Jāizvairās skatīties tieši pretimbraucošo automašīnu lukturos. Labāk lūkoties garām, skatienu koncentrējot uz savu joslu.

Notīrīt vējstiklus un spoguļus. Stikla tīrītāju stāvoklis – viens no svarīgiem aspektiem. Sliktā redzamībā ļoti svarīgi, lai acīm mazāk traucēkļu. Priekšējam vējstiklam jābūt tīram kā no ārpuses, tā iekšpusē. Aizsvīduma pleķi, sliktas slotiņas, nenotī-

- Ziemas riepas obligātas no 1. decembra.
- Ar radzotām riepām drīkst braukt no 1. oktobra.

rītās ūdens vīles vai ledus gabali gaismu no pretimbraucošo mašīnu lukturiem izklieidē plaši, tā redzamību apgrūtinot vēl vairāk.

Lietot palīgierīces. Ja autovadītājam izrakstītas brilles, tumsajā laikā tās noteikti jālieto. Fak-

tiski jebkuras brilles var uzlabot ar pārklājumu, kas samazina apžilbināšanu. Beidzot pieejamas arī specializētas lēcas braukšanai vājā apgaismojumā un naktī. Tādas var lietot arī tie, kuriem brilles ikdienā nav vajadzīgas. Auto vadīšanā tās ir noderīgs palīgierīce, un tās īpaši ieteicamas tiem, kuri pie stūres pavada daudzas stundas, piemēram, tālbraucējiem, autobusu šoferiem vai tirdzniecības pārstāvjiem.

Pacelt lukturus. Ja auto bagāžnieks piekrauts pilns, mašīnas virsbūve aizmugurē nolaidīsies uz leju un priekšpusē pacelsies.

Tiklīdz ievērosiet, ka mašīna tā mainījusi stāvokli, priekšējie lukturi obligāti jānoliec uz leju, citādi tie izgaismos tikai debesis.

Lēnāk brauksi, tālāk tiks. Vadot auto naktī, svarīgi būt akurātam un piesardzīgam, nevis ātram. Palielināts ātrums tikai samazina reakcijas ātrumu. Ja pie stūres jāsēžas tumsā, jo lēnāk brauksiet, jo ātrāk nonāksiet galā – plūstoša un piesardzīga kustība ne tikai pasargās, bet arī ietaupīs laiku ceļā.

Antra Grīnberga
Lāsmas Reimanes foto

„Policijas uzdevums ir palīdzēt, nevis sodīt”

SARUNA AR JUBILĀRU

Skrundas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors **NORMUNDS EIHE** nesēnosvinējis 50. jubileju. Viņš joko, ka būtiski nekas nemainās, tik pēc izjūtām kļūstot arvien jaunāks.

Viņš savulaik dienējis Padomju armijas Iekšlietu ministrijas karspēkā, un tur meklējams aizsākums profesijas izvēlei: „Valsts policijā sāku strādāt 1994. gadā. Esmu bijis gan iecirkņa inspektors, gan kriminālpolicijas inspektors.” Tagad pašvaldības policista pienākums ir uzraudzīt sabiedrisko kārtību Skrundas novadā, sniegt atbalstu Valsts policijai, piemēram, vācot informāciju, aizturot tos, kuri ir meklēšanā.

Normunds atzīst, ka darbu nes arī uz mājām: „Telefons netiek izslēgts. Ja neesmu uz vietas, zvanu varu pāradresēt kolēģim, jo tad vismaz tā varam informēt, kas jādara. Cilvēkiem ļoti bieži jādod atbilde, jo viņi nezina, ko iesākt.”

MĀCĪTIES DAROT

N.Eihe uzskata, ka skolā nevar iemācīties to, kas tiek iemācīts piedzīvotajās situācijās. „Lai strādātu policijā, jābūt stresa noturībai, mazsvarīgi nav arī fiziskie dotumi un sagatavotība. Ir tādi cilvēki, kuri stresa situācijās nobīstas un neko nevar izdarīt. Tas ir bīstami, jo tad jāuzmana ne tikai noziedznieks, bet arī kolēģis, skatoties, kā reaģēs viņš.” Normundam esot paveicies ar prasmīgiem kolēģiem, kuri zina, kā rīkoties. „Jebkurā darbā jāievēro drošība, jāreķinās ar riskiem, jāizvērtē katra situācija, jo paredzēt neko nevar.” Normunds atzīst, ka 24 gadus izdarījis vienu brīdinājuma šāvieni, un smeļ: „Policijas dienā Brocēnos no bērniem pirmais jautājums bija, cik cilvēkus esmu nošāvis. Līdz šim man laimējies, ka visu ir izdevies sarunāt.”

N.Eihe pārliecināts, ka policista profesija ir aktuāla: „Daudzi jaunieši vēlas to apgūt, bet veselības problēmu dēļ nevar nokārtot fiziskās normas. Lielu daļu kandidātu, kuri varētu strādāt Valsts policijā, pārvilina armija un Zemessardze, jo tur lielāks atalgojums.”

EMOCIONĀLA SLODZE

„Iedzīvotāji teikuši, ka Skrun-

Skrundas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Normunds Eihe pirms mēneša iegādājies motociklu, ar kuru atpūšas no darba.

inspektoram un tad uz kriminālpoliciju, no vecāko kolēģu puses visu laiku tiekot pamācītam un tā iegūstot lielāku amata prasmi. Tagad liekas, ka apmācība nedaudz pārtrūkusi.”

ĻAUJ DARBU AIZMIRST

„Šoruden aizrāvos ar sēņošanu – man patīk staigāt pa mežu, vērot dabu,” atzīst jubilārs. „Vēl vaļasprieks ir motocikli. Ar tiem un mopēdiem esmu braucis no bērības. Stājoties darbā Saldus policijā, tika piešķirts motocikls *Minska*, bet iedeva ar beigtu motoru, jo iepriekšējais inspektors nezināja, ka pie benzīna jālej klāt eļļa. Sataisīju, bet darbā lietoju reti, jo bija pagrūti braukt un atkāties no visiem suņiem. Tagad ar motociklu braucu vairāk, jo tā varu atpūsties.”

Normundam patīk ceļot: „Eiropa izbraukāta. Kādreiz ar kolēģiem noīrējam lielo *busu*. Vienugad desmit dienās izbraukājam desmit valstis. Pagājušajā vasarā devos uz Šveici. Jācenšas ik pa laikam kaut kur aizbraukt, jo tā var atvilkt elpu. Paliekot ierastajā vidē, nekas nemainās, bet ceļojot gūstu jaunus iespaidus.”

Anna Bivbāne
Normunda Eihe arhīva foto

dā jūtas droši,” stāsta Normunds. „Ja redzam privātmājas, kurās īpašnieki nedzīvo, apskatām tās un vērojam: ja kaut kas mainījies, īpašniekus uzreiz informējam. Jaunmūžā divas mājas tika apzagtas, un cilvēks pēc tam zvanīja, ka, redzot pašvaldības policijas operatīvo darbu, saprotot, par ko viņš maksā nodokļus.” Solis uz priekšu ir videonovērošana – tā palīdz vieglāk atrast zaglus.

„Katra cilvēka problēmai jāpieiet saprotoši,” uzsver Normunds. „Policijai jāpalīdz, nevis jāso. Mēs to cenšamies ieviest, sākumā izskaidrojot likumus, jo jebkurā situācijā jāizdomā, ko darīt. Stresā nedrīkst apjukt, jo mums ir atbildība.”

N.Eihe uzskata, ka pēctecība ziņību nodošanā tagad klibo: „Kādreiz Valsts policijā darbinieks virzījās no patruļnieka līdz iecirkņa

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 17. līdz 24. oktobrim piedzimušas septiņas meitenītes un seši puikas.

Divām meitenēm dots vārds Dārta, pārējiem bērniem – šādi vārdi: Patrīcija, Karolīna, Frīda, Emīlija, Marija Keita, Jēkabs, Roberts, Reinis, Gatis, Alekss, Viesturs.

Vārdu dod abi

Līga Aukmane un dzīvesbiedrs Anatolijs no Talsiem 23. oktobrī sagaidīja meitenīti – Marija Keita piedzima 3080 g smaga un 50 cm gara. „Es gribēju likt Mariju, bet vīrs – Keitu, tāpēc bija jāliek abi,” saka mamma. Mājās mazo māsu gaida piecus gadus vecā Daniela. Līga saka: ja būs vajadzīga palīdzība, būšot, kam to lūgt, jo radu esot daudz.

Lāsma Reimanes
teksts un foto

ATTIECĪBAS

Uzdāviniet ziedus!

Inga Zārde,
psihiatre un
psihoterapeite

„Psiholoģiski slikti jūtos, ka nespēju savam dakterim iedot naudu. Viņš mani vairākas reizes izcēlis no smagām slimībām, gribu kaut kā atlīdzināt, bet nespēju. Dot konfekšu kastī par to darbu liekas par maz, jo viņš ir vislabākais speciālists, kādu zinu, un to saka arī citi. Varbūt dāvināt biļetes uz operu? Bet baidos, kā uztvers. Domāju par to katru dienu pēc izveseļošanās. Kā būtu vislabāk?”

Ārsta darbs ir cilvēkiem tuācijām. Par to viņš saņem palīdzēt – ārstēt viņus, *izcelt* atalgojumu. Protams, pie no smagām klīniskām si- mums daudz ir diskutēts par

algū ne tikai ārstiem, arī citu profesiju cilvēkiem. Vēsturiski mediķu neadekvāto atalgojumu diemžēl koriģēja nevis valsts, bet gan tauta, savu dakteri *atbalstot* ar aploksni *zem galda*. Šī tēma pretrunīgi vērtēta gan sabiedrībā, gan pašu ārstu vidū.

Pēdējos gados stājies spēkā likums, kas nepieļauj prettiesisku labumu došanu, lai saņemtu kaut ko pretī. Taču paši korupcijas apkarotāji saka: situācijas, kad kāds cilvēciski vēlas ārstam pateikties par labu darbu, netiek uzskatītas par pārkāpumu. Kā

jau visās profesijās, daži savam darbam pieiet ļoti tehniski, visu dara pareizi, savukārt citi papildus šādam izpildījumam darbā ieliek arī sirdi un siltu attieksmi. Cilvēki mijiedarbībā ar citiem ir tik dažādi! Var saprast, ka pacientam rodas vēlēšanās ārstam pateikties. Pasakiet sirsniņu paldies! Uzdāviniet ziedus! Ja šai pateicībai nav lielas mantiskas vērtības, tas nav pārkāpums. Nedomāju, ka ārsts to uztvertu negatīvi. Galvenais, lai tas ir no sirds.

DĀRZĀ

Priecājas par labo ražu

Kurmāles pagasta *Ziemeļos*, kur saimnieko Ruta Kairiša, tik daudz ķirbju un tik lieli nav izauguši ilgus gadus. Pie tiem – saimnieces mazmeita Ksenija.

Lāsma Reimane
Rutas Kairišas arhīva foto

NOVADI GAIDA

Veselība nekarājas MATA GALĀ

Ilze Kalniņa

Vairākos pētījumos uz jautājumu, kāpēc reiz emigrējušie vēlas atgriezties, biežākā atbilde bijusi: "Ir ilgas pēc ģimenes un draugiem." Seko arī citi apsvērumi – vēlme bērnus izglīt Latvijā, radusies neapmierinātība ar darbu ārvalstīs, mainījušies ģimenes un personīgie apstākļi. Šķetinot pēdējo aspektu, tautieši nav slēpuši, ka "pasliktinājusies arī veselība" un tāpēc vismaz kādam jāpieņem lēmums par atgriešanos.

Jādeklarējas un jāmeklē ģimenes ārsts

Jautājumi par Latvijas veselības aprūpes sistēmu, tās pieejamību, pakalpojumiem un iespējamo dārdzību nav degpunktā, bet tomēr informācijas trūkst, apliecina reemigrācijas koordinatore Ija Groza, kas darbojas Vidzemes plānošanas reģionā.

"Interesē, cik laba un pieejama ir neatliekamā medicīniskā palīdzība, slimnīca, veselības aprūpes pakalpojumi bērniem. Tos, kas četrus piecus gadus bijuši prom un ir gados jaunāki, šis jautājums neuztrauc, bet, ja atgriezties Latvijā vēlas vecāki cilvēki, ja no tālienes atgriežas repatrianti, tad viņus veselības aprūpes pakalpojumu pieejamība pat ļoti interesē," pastāsta I. Groza, piebilstot, ka sagatavoti arī pirmie ieteikumi un tiešs esošās situācijas skaidrojums.

"Katrā pašvaldībā ir ģimenes ārstu reģistrs, un cilvēki var iet un pierēģistrēties. Pats svarīgākais, jābūt deklarētam Latvijā. Pirmais darbs ir atrast vietu, kur dzīvot, adresi, kur deklarēties," teic reemigrācijas koordinatore. Viņa turpina: "Vieni pēc sarunām pieņem, ka mums sistēma ir tāda, kāda tā ir, analizē, cik pakalpojumi maksā vai nemaksā, vērtē kvalitāti, bet otra daļa slavinā ārzemes, kur viss esot par brīvu un pieejams, un to saka ne tikai par veselības aprūpi. Viedokļi vienmēr atšķirsies."

Londonā bijis vienkāršāk

Lana Cēse dzimtajā Mazsalacā atgriezās pirms diviem gadiem. Gandrīz desmit gadus viņa bija dzīvojusi un strādājusi Londonā, tur pasaulē nācis arī dēls Daniels, kurš tagad mācās Mazsalacas vidusskolā. Arī Lana atradusi darbu novada tūrisma un informācijas centrā. Viņi nav Latvijas kritizētāji un priecājas par reiz pieņemto lēmumu atgriezties mājās uz palikšanu. Taču lūgta salīdzināt veselības aprūpes iespējas Lielbritānijā un Latvijā, Lana saka: "Jā, man ir, ko teikt! Ej pie ārsta, uz analizēm, ja jāpaliek slimnīcā,

Reemigrantus interesē, cik laba un pieejama ir neatliekamā medicīniskā palīdzība, slimnīcas, veselības aprūpes pakalpojumi bērniem.

Elīnas Kristiņas foto

UZZINĀI

Brīvprātīgās veselības apdrošināšanas iemaksu apmērs:

- 2018. gadā – 51,60 eiro/gadā (1% no minimālās mēnešalgas gada apmēra);
- 2019. gadā – 154,80 eiro/gadā (3% no minimālās mēnešalgas gada apmēra);
- 2020. gadā – 258 eiro/gadā (5% no minimālās mēnešalgas gada apmēra).

Iegādāties individuālās veselības apdrošināšanas polises piedāvā kompānijas:

SE "ERGO Life Insurance" Latvijas filiāle, AS "If P&C Insurance" Latvijas filiāle un SE "Compensa Life Vienna Insurance Group" Latvijas filiāle.

visu laiku ir jāmaksā. Varbūt tā samaksa nav liela, bet vienalga jāmaksā. Es biju pieradusi, ka Lielbritānijā tiešām nemaksāju neko. Noķļūstot slimnīcā, vispār par naudas lietām nebija jādomā."

Pieejamību pie ģimenes ārsta un speciālistiem, kāda tā ir Mazsalacā, Valmierā un citviet Latvijā, Lana nekritizē. "Nav nekādu problēmu tikt pie ģimenes ārsta. Ja vajadzētu, tad droši vien tas būtu iespējams arī šodien, dakters pieņemšanas laikā. Londonā bija krietni garāks gaidīšanas laiks, tāpēc, ja bija problēmas, vērsāties neatliekamajā medicīniskajā palīdzībā. Taču arī tur uzņemšanas nodaļā, ja nebija kāda ārkārtas situācija, vajadzēja gaidīt. Tāpat ar bērnu vajadzēja stundām ilgi sēdēt koridorā," atceras Lana, uzsverot, ka viņai neizprotama ir kārtība: ja esi nodokļu maksātājs, vienalga seko

pacientu iemaksas vai maksas pakalpojumi.

"Drauga mammai Londonā bija operācija, un viss bija bez maksas, arī uzturēšanās slimnīcā. Man dzemdības nemaksāja ne pounda, arī atsāpināšana ne, tāpat nekas nebija jāmaksā par bērna tēva klātbūtni, arī izmitināšanu. Bērnam Anglijā par veselības aprūpi tiešām nav jāmaksā nekas. Jā, tur strādājošajiem ir diezgan lieli nodokļi, bet, pretstatot tos ikmēneša ienākumiem, to visai maz jūt, toties, ja notiek kas nelāgs, tad jūties pilnībā droši," tā Lana, kura desmit gadus izmantojusi gan Lielbritānijas darba tirgus, gan veselības aprūpes un sociālās apdrošināšanas sistēmas iespējas.

Atvaļinājums ārstu kabinetos

Lana, kura dalījās pieredzes stāstā, Latviju bija pametusi uz

"Ej pie ārsta, uz analizēm, paliec slimnīcā, tev visu laiku ir jāmaksā. Biju pieradusi, ka Londonā tiešām nemaksāju neko," saka Lana Cēse.

dažiem gadiem, tad atgriezās, taču ir tūkstošiem tautiešu, kuri vismaz pāris reizi gadā atbrauc ciemos pie ģimenes, draugiem, radiem, taču ikdienā tikai ārkārtas gadījumos medicīnisko palīdzību meklējuši valstīs, kur dzīvo, strādā un maksā nodokļus. Viņi veselību joprojām uztic savam ģimenes ārstam Latvijā, kurš nereti ir telefona zvana atbilde. Šie cilvēki, plānojot atvaļinājumu, dienas atvēl arī analīžu un izmeklējumu veikšanai, speciālistu konsultācijām. Šādu notikumu izklāstu nenoliedz ne ģimenes ārstu praksēs, ne Vidzemes slimnīcā.

"Ja mans pacients ir Latvijas pilsonis, viņam viss valsts apmaksātais pienākas. Cilvēks atbrauc, atnāk vizītē, saka, ka vajag pārbaudīties. Nu, tad arī pārbaudām. Sākam ar analizēm, kādu plaušu bildi uztaisām. Viss atkarīgs no tā, par ko viņam sūdzības. Bet kas tad viņiem sāp? Pārsvārā mugura, sprands no smaga darba, vēl kādas kaītes piemetas. Tur ir slika primārā veselības aprūpe, tur maz taisa izmeklējumus. Man liekas, ka Vācijā klājas drusku labāk, bet Īrijā, Lielbritānijā... Atnāk dzekus un stāsta, ka ar stiprām galvassāpēm bijis uzņemšanā. Viņam, neko neizmeklējot, iespricēts morfijs, lai sāpes pāriet. Bet viņam augsts asinsspiediens! Kas tur nākamreiz var notikt?! Kad atbrauc te, cilvēkiem sarakstām zāles un meklējam cēloņus. Tur viņi cīnās ar sekām, bet to sāpju iemeslu nemeklē," vaļsirdīgi tālienes veselības aprūpes sistēmu kritizē daudzu valmieriešu un Burtņieku novada ļaužu ģimenes ārsts Juris Jakovins. Viņš neslēpj: "Jā, un gadās, ka manējie zvana pa telefonu un stāsta: "Dakter, vaina tāda un tāda, ko tagad dzert?"

Arī Vidzemes slimnīcas klientu apkalpošanas nodaļas vadītāja Inese Jurdže piekrīt, ka vasaras mēnešos un laikā ap Ziemassvētkiem ir jāreķinās ar lielāku izmeklējumu skaitu un speciālistu konsultācijām, kuras izmantos tautieši no ārvalstīm.

"Veic endoskopiskos izmeklējumus, sonogrāfijas. Cilvēki piesakās ļoti savlaicīgi, plānojot ciemošanos pie savējiem. Ja viņiem ir ģimenes ārsta nosūtījums, tad pie

mums šo pakalpojumu saņem kā valsts apmaksātu, jāsedz tikai pacienta iemaksa. Tādas ir viņu tiesības, un viņi tiesības zina. Citi, ja nav savlaicīgi pierakstījušies, izmanto arī maksas pakalpojumus. Tāpat izmanto maksas konsultāciju laikus pie speciālistiem, bet tas notiek diezgan reti," stāsta I. Jurdže un piebilst, ka, viņasprāt, citādu kārtību varētu viest jaunā valsts obligātā veselības apdrošināšanas sistēma.

Jaunā kārtība reemigrantus interesē

"Interesējas par iemaksām, kas jāveic jaunajā sistēmā. Es izstāstu un e-pastā nosūtu Nacionālā veselības dienesta sagatavotu grafiku, kā veicams iemaksas brīvprātīgi, lai pievienotos valsts veselības apdrošināšanas sistēmai," saka reemigrācijas koordinatore I. Groza, uzsverot, ka cilvēkam, kurš nav strādājis Latvijā, atgriežoties plašāka valsts apmaksātu veselības aprūpes pakalpojumu groza pieejamība būs aktuāla.

Arī L. Cēse ir gatava no savas darba algas attiecīgu summu novirzīt veselības budžetam, lai pakalpojumi, kad tie vajadzīgi, tiešām būtu pieejami un valsts apmaksāti. "Lai nav jābaidās, ka naudas dēļ kaut ko nevaru atļauties," saka mazzalaciete.

"Cilvēki tāpat jautā par iespējām veselību apdrošināt privāti. Bet, ja cilvēks atgriežas no ārzemēm, grib sākt uzņēmējdarbību, meklē darbu, tad viņu interesē, vai polisi var nopirkt individuāli. Latvijas apdrošinātāju asociācijā skaidro, ka iegādāties individuālās veselības apdrošināšanas polises Latvijā piedāvā tikai trīs kompānijas, un, kad klients būs aizpildījis veselības deklarāciju, apdrošinātājs izvērtēs šī klienta risku un lems, vai pārdos polisi, un, ja pārdos, tad par kādu cenu," stāsta I. Groza.

Sabiedrības integrācijas fonds

Materiāls sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

PĀRDOD

VW PASSAT, TD, 1995, TA. Tālr. 26207171.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žaļūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

TĪTARUS. Tālr. 28277882.

Sausu, skaldītu **MALKU** maisos. Skaldītu meža malku kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Ar piegādi – sausu, skaldītu **MALKU** maisos, 2,50 eiro/gab. Tālr. 29472837.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

VAJADZĪGI

SIA *Bērzi plus* (41202008941) ilgstošai sadarbībai aicina pieteikties **ZĀGERU BRIGĀDI** krūmu apauguma novākšanai no laukiem un grāvjiem. Tālr. 26458900.

SIA *Reinfelds* (41203010055) aicina darbā CE kategorijas **AUTOVADĪTĀJU-TĀL-BRAUCĒJU**. Tālr. 26527254.

ZOOBIRŽA

Vēlos atdot atbildīgiem cilvēkiem 3,5 mēnešus vecu **KAĶU MEITENĪTI**. Kaķēna māte ir ļoti medīga. Tālr. 29619084.

MAINA

MĀJU Kuldīgā pret divstābu dzīvokli Kuldīgā. Tālr. 29481998.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **MĀJLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Par augstām cenām iepērk arī gaļas šķirnes lopus eksportam. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BULLUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Lauku **VIENSĒTU**, var būt tikai mājas pamati. Tālr. 25978769.

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 28205217.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS** un inventāru. Tālr. 26104984.

VELO Ērenpreiss jebkādā stāvoklī. Tālr. 25961117.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar aprūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

Pērk **CIRSMAS**. Tālr. 25770062.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojam dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Oša, ozola, bērza **ZĀGBALĶUS, MAL-KU**. Tālr. 29428876.

RAGUS. Tālr. 22048516.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

Veco **PAPĪRNAUDU, MONĒTAS**, saktas, figūriņas, apbalvojumus. Tālr. 26499892.

Sudraba un zelta **ROTAS, MONĒTAS**, galda piederumus utt. Tālr. 29621515.

Visu veidu **PUPIŅAS**, žāvētus ābolus un ķiplokus. Tālr. 29765478, 28361292.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, 95. koda (sākums 29. oktobrī) kursu Pētera ielā 5, Kuldīgā. Tālr. 26120089.

Jauns **ZIEMAS RIEPU PIEVEDUMS**. Montējam līdz 22.00, juraauto.lv, tālr. 26669624, 29242556.

Skrundā: **APAVU** remonts, **APĢĒRBU** ķīmiskā tīrītava. Tālr. 29533360.

Visu veidu **JUMTU MAIŅA, REMONTS**. Fasādes siltināšana. Piegādā jumtu segumus, kokmateriālus un citus materiālus. Tālr. 26231135.

Visu veidu **CELTNIECĪBAS** un **JUMTA DARBI**. Tālr. 26844885.

Visu veidu **CELTNIECĪBAS DARBI**. Tālr. 20120716.

Ēku siltināšana ar **BERAMO VATI**. Ēku gaisa spraugu aizpildīšana. Tālr. 27829190.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Energoparks* tīra **APAUGUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Pārvietojamā **LENTZĀGA** pakalpojumi. Tālr. 26445292.

AR ar minitraktoru. Tālr. 26794323.

Piegādājam ceļa **GRANTI, SMILTI** līdz 26 t kravās. Tālr. 29185228.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma** un sortimentus pie ceļa;

* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

- Meža īpašniekiem:**
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
 - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
 - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

LĪDZJŪTĪBAS

*Nem mūsu mīlestību, lai tev nesalst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.*

/O.Vācietis./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību MĀRA TRUKŠĀNA piederīgajiem.
Bijušie klasesbiedri

*Tas ir viss.
Dzīvos tas, kas acīs,
Dzīvos tas, kas sirdī
Man būs palicis.*

/O.Vācietis./
Skumjās esam kopā ar MĀRA TRUKŠĀNA tuviniekiem, viņu mūžībā aizvadot.
Kandavas tehnikuma kursabiedri

*Atvadu brīdī raud pelēka diena,
Krāsainās lapas sedz noietās takas.*

/N.Dzirkale./
Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dacei, Rūtai, Tomam un piederīgajiem, MĀRI mūžībā pavadot.
Oliņu ģimene, Iveta un Jolanta ar ģimenēm

*Vēl siltums paliks, paliks vēl aiz tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.*

/P.Priede./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dacei Trukšānei, vīru mūžībā pavadot.
Skrundas vidusskolas sākumskolas skolotāji un atbalsta personāls

Skumju brīdī esam kopā ar bijušo klases audzinātāju Daci Trukšāni.
Emīlija, Krišjānis, Rinalds

*Atvadu brīdī raud pelēka diena,
Krāsainās lapas sedz noietās takas.*

/N.Dzirkale./
Izsakām līdzjūtību Ļubai Zaļenskaitei ar ģimeni, no brāļa atvadoties.
Kaimiņi Ķeļu ielā 2a

*Tāds divains klusums šodien priedēs,
Tur dzenis serdei laukā sāpi kaļ...*

/A.Vejāns./
Visdziļākā līdzjūtība Andrim, tēti zaudējot.
Mednieku klubs Abava

*Pa viršu taku aiziet tavi gadi,
Pa viršu taku – darbs un mīlestība.*

/K.Apškrūma./
Izsakām līdzjūtību Andrim, no tēva atvadoties.
Darba kolēģi

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst;
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*

/A.Straube./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dairai un tuviniekiem, mammīti un omīti mūžības ceļā pavadot.
Grūbes, Kepši, Grundmaņi, Rozes, Henšeļi, Daina, Zintis

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.*

/Z.Purvs./
Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dairas ģimenei, no mammas un vecmāmiņas atvadoties.
Ozoliņas zobārstniecības kolēģi

*Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājīs
Un savu daļu paņēmis ir līdz.*

/N.Dzirkale./
Mūsu līdzjūtība Dairai un tuviniekiem lielajās bēdās.
Kramēnu un Zušu ģimenes

*Zeme deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma.*

*Labi darbi, mīļi vārdi –
Tie palika šai saulē.*

/T.dz./
Visdziļākā līdzjūtība Dilānu ģimenei, mīļu cilvēku zaudējot.
PC Konsultanta kolēģi

*Vai māsiņa, vai māsiņa,
Kā es tevi aizmirsīšu?
Ko pasaukšu guldamās,
Ko no rīta celdamās?*

/T.dz./
Mūsu visdziļākā līdzjūtība Ritai Grasmanei un pārējiem tuviniekiem, no MIRDZAS atvadoties.
Skaidrīte, Smaida, Juris, Mārtiņš

*Viņš aiziet atvieglots un brīvs,
kur viņu gaida mūža mājas.*

*Šeit brīdī atdusas – kā dzīvs
zem ziedu segas, smaržu šūpās.*

/V.Brutāne./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ilzei Šternbergai, tēti smilšu kalniņā guldot.
Pelču speciālās internātpamatskolas-attīstības centra kolektīvs

*Tu, mīļo māt, nu projām aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura nepārmāk.*

/M.Bārbale./
Izsakām līdzjūtību Anitai, no mammītes atvadoties.
Vita, Ausma, Melita, Mudīte, Ieva, Dace

*Saņem silti, Zemes māte,
Manu mīļu māmuliņu,
Ieliec viegli savā klēpī
Sagurušo augumiņ.*

/T.dz./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Anitai Bērziņai, māmiņu mūžībā pavadot.
12. grupas audzēkņi

*Un balti vēji klusām meža malā stāv,
Jo tiem nav atļauts tevi šodien modināt.*

/O.Vācietis./
Izsakām līdzjūtību Dzidrai, no drauga HARALDA atvadoties.
Deju kopa Madaras

Dzijas sērās paziņojam, ka mūžībā aizgājusi mūsu mīļā **MIRDZA ANNA PRŪSE** (dzim. Leincena; 11.03.1942. – 23.10.2018.). Izvadīšana otrdien, 30. oktobrī, 13.00 no kapličas Aizputes ielā 39 uz Meža kapiem Kuldīgā.

Sērojošie piederīgie

OKTOBRA ERUDĪTS

Kā sauca islamticīgos, kas 8.gs. iebruka Pireneju pussalā no Ziemeļafrikas?

Atbildes līdz 29. oktobra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Latvijā Baiļu trase ir Durbes novada Vecpils pagastā un netālu no Valmieras Beverīnas novadā Kauguru pagastā. Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Daina Gerente, Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs un Ingars Neimanis.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrūnis 63324881.

INTERESANTI

Saldais kartupelis – garšīgs un pilns uzturvielu

Šie garšīgie dārzeņi ir pildīti ar vitamīniem un uzturvielām, un tie ir saldi. Neskatoties uz to nosaukumu, saldie kartupeļi nav cieši saistīti ar baltajiem kartupeļiem. Saskaņā ar Viskonsīnas Universitātes datiem, baltie kartupeļi ir no nakteņu dzimtas, kas ietver arī tomātus, baklažānus un asos piparus. Saldie kartupeļi ir tīteņu dzimtas augs, saukts arī pat batāti. Saldie kartupeļi ir sakņu dārzeņi – tas nozīmē, ka daļa, kuru ēdam, ir sakne, bet baltos kartupeļus uzskata par bumbuļiem. Lai arī Amerikas Savienotajās Valstīs visbiežāk sastopama oranžā šķirne, saldie kartupeļi ir baltā, dzeltenā, rozā un purpursarkanā krāsā. Lai gan oranžajos un dzeltenajos ir visvairāk A vitamīna, violetā šķirne satur augstu antioksidantu līmeni. Vārīti saldie kartupeļi saglabā vairāk beta-karotīna un padara šo barības vielu organismam vieglāk uzsūcamu. To ēšana ar mizu palīdz novērst barības vielu, tostarp C vitamīna un beta-karotīna, zudumu.

JOKI

Jubilāra māte saka bērniem:
– Man šodien ir ļoti daudz balvu: par labāko dziesmiņu, par labāko dzejoli, par labāko mīklu. Taču galveno balvu – konfekšu kārbu – saņems tas, kurš pirmais dosies mājās.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 26. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 34 min.
Saulē lec 8.20, riet 17.54.

Naktī +3°...+4°

Z
R → A
D
2-3 m/s

Dienā +4°...+8°

Z
R → A
D
3-4 m/s

RĪT, 27. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 30 min.
Saulē lec 8.22, riet 17.52.

Naktī +3°...+6°

Z
R → A
D
3-5 m/s

Dienā +4°...+8°

Z
R → A
D
3-6 m/s

PARĪT, 28. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 25 min.
Saulē lec 7.24, riet 16.49.

Naktī 0°...+2°

Z
R → A
D
2-3 m/s

Dienā +1°...+5°

Z
R → A
D
2-3 m/s

Mācītājs no Jeruzalemes Orens Levs Ari un slavēšanas vadītājs Uri Gorens kalpos Kuldīgā, Liepājas ielā 9, evaņģēliskajā draudzē *Godības Ķēniņš* – otrdien, 30. oktobrī, 18.00.

Svētdien, 28. oktobrī, 14.00 Kuldīgas kultūras centrā

Latviešu opermūzikas koncerts

Programmā: E.Dārziņa, J.Mediņa, A.Kalniņa, J.Kalniņa, A.Žilinska, R.Paula, I.Kalniņa, J.Lūsēna un Z.Liepiņa opermūzika un dziesmas.
Piedalās: solisti Laura Teivāne, Dana Bramane, Ilona Bagele, Raimonds Bramanis, Kalvis Kalniņš, Krišjānis Norvelis.
Operas klavieru trio: Ilze Ozoliņa, Svetlana Okuņa, Inīta Malnača.
Koncertu vadīs LNO galvenais diriģents Mārtiņš Ozoliņš.

leeja: iepriekšpārdošanā – 5 eiro, koncerta dienā – 7 eiro.

Kurzemnieku novembrim

var abonēt līdz 29. oktobrim

- internetā,
- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

29. oktobrī 15.00 SIA Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs MKPC Ziemeļkurzemes nodaļa organizē BEZMAKSAS informatīvo semināru KULDĪGĀ, 1905. gada ielā 10 (Bērnu un jauniešu centrā).

Programmā:

- *Dabas vērtību apzināšana un skaitīšana Latvijas teritorijā.* Lektore Iriša Mukāne (Dabas aizsardzības pārvalde).
 - *ES atbalsts mežu īpašniekiem ĪADT, „Natura” 2000 teritorijās.* Lektors Ģirts Baranovskis.
 - *Meža īpašnieku kooperācijas attīstība Latvijā. MPKS „Mežsaimnieks” piemērs.* Lektors Grigorijs Rozentāls (Mežsaimniecība, kooperācija).
- Kontaktinformācija pa tālr. 29462977, Valdis Usne.

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA VERTEX pērk meža īpašumus, cirsmas un augošus kokus par visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha.

Izgatavojam meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, palīdzam sakārtot visu veidu dokumentāciju. Garantējam profesionālu un godīgu attieksmi. Samaksa līguma slēgšanas brīdī. Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919, rakstiet: info@lmu.lv!

PĒRK

- cirsmas
- mežu īpašumā
- skujkoku zāgbaļķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBAĻĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
 - zāgbaļķi: tālr. 29141474;
 - transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033
- www.kurekss.lv

PĒRK OZOLA UN OŠA ZĀGBAĻĶUS.

CENA LĪDZ 300 EIRO/M³. TĀLR. 29205378.

www.kurzemnieks.lv tagad varat ērti lasīt viedtālrunī vai planšetē.

Kalendārs 2019. gadam!

Pagaidām tikai Kurzemnieka redakcijā, Kuldīgā, 1905. gada ielā 19.

2,50 eiro
cena

